

BUNDESGESETZBLATT

FÜR DIE REPUBLIK ÖSTERREICH

Jahrgang 1975

Ausgegeben am 18. Juli 1975

122. Stück

- 383.** Konsularvertrag zwischen der Republik Österreich und der Volksrepublik Polen
(NR: GP XIII RV 1315 AB 1496 S. 140. BR: AB 1333 S. 340.)
- 384.** Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Volksrepublik Polen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen
(NR: GP XIII RV 1326 AB 1429 S. 134. BR: AB 1295 S. 338.)
- 385.** Abkommen zwischen der Republik Österreich und dem Königreich Belgien über Konkurs, Ausgleich und Zahlungsaufschub samt Zusatzprotokoll
(NR: GP XIII RV 842 AB 1074 S. 106. BR: AB 1112 S. 331.)

383.

Der Nationalrat hat beschlossen:

Der Abschluß des nachstehenden Staatsvertrages wird genehmigt:

KONSULARVERTRAG ZWISCHEN DER REPUBLIK ÖSTERREICH UND DER VOLKSREPUBLIK POLEN

Der Bundespräsident der Republik Österreich und der Staatsrat der Volksrepublik Polen, vom Wunsch geleitet, die konsularischen Beziehungen zwischen den beiden Staaten im Geist der Freundschaft und der Zusammenarbeit zu regeln und zu entwickeln,

haben beschlossen, einen Konsularvertrag zu schließen, und haben zu diesem Zweck zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Bundespräsident der Republik Österreich:
Herrn Dr. Heinrich Haymerle,
außerordentlicher und bevollmächtigter Botschafter,

Generalsekretär für Auswärtige Angelegenheiten,

Der Staatsrat der Volksrepublik Polen:

Herrn Józef Czerek,

Vizeminister für Auswärtige Angelegenheiten,

die nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

ABSCHNITT I Begriffsbestimmungen

Artikel 1

(1) Für die Zwecke dieses Vertrages haben die nachstehenden Ausdrücke folgende Bedeutung:

KONWENCJA KONSULARNA MIĘDZY REPUBLIKĄ AUSTRII A PÓLSKĄ RZECZĄPOSPOLITĄ LUDOWĄ

Związkowy Prezydent Republiki Austrii i Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, kierując się życzeniem uregulowania i rozwoju stosunków konsularnych między obydwojma Państwami w duchu przyjaźni i współpracy,

postanowili zawrzeć Konwencję konsularną i w tym celu wyznaczyli swoimi Pełnomocnikami:

Związkowy Prezydent Republiki Austrii — Dr Heinricha Haymerle, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego, Sekretarza Generalnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Józefa Czyrka, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

CZEŚĆ I Definicje Artykuł 1

1. Dla celów niniejszej Konwencji następujące wyrażenia mają niżej określone znaczenie:

- a) „Konsularische Vertretung“ bedeutet jedes Generalkonsulat, Konsulat, Vizekonsulat und jede Konsularagentur;
- b) „Konsularbezirk“ bedeutet das einer konsularischen Vertretung für die Wahrnehmung konsularischer Aufgaben zugeteilte Gebiet;
- c) „Leiter der konsularischen Vertretung“ bedeutet jede Person, die beauftragt ist, in dieser Eigenschaft tätig zu sein;
- d) „Konsul“ bedeutet jede in dieser Eigenschaft mit der Wahrnehmung konsularischer Aufgaben beauftragte Person einschließlich des Leiters der konsularischen Vertretung. Dieser Ausdruck umfaßt auch Personen, die einer konsularischen Vertretung zur Ausbildung zugeteilt sind;
- e) „Konsularangestellter“ bedeutet jede Person, die im administrativen oder technischen Dienst einer konsularischen Vertretung beschäftigt ist;
- f) „Mitglied des dienstlichen Hauspersonals“ bedeutet jede als Hausbediensteter bei einer konsularischen Vertretung beschäftigte Person;
- g) „Mitglieder der konsularischen Vertretung“ bedeutet die Konsuln, die Konsularangestellten und die Mitglieder des dienstlichen Hauspersonals;
- h) „Mitglied des Privatpersonals“ bedeutet jede ausschließlich im privaten Dienst eines Mitglieds der konsularischen Vertretung beschäftigte Person;
- i) „Familienangehörige“ bedeutet den Ehegatten des Mitglieds der konsularischen Vertretung, seine Kinder und Eltern und die seines Ehegatten, soweit diese Personen dem Haushalt des Mitglieds angehören und von ihm erhalten werden;
- j) „konsularische Räumlichkeiten“ bedeutet ungeachtet der Eigentumsverhältnisse die Gebäude oder Gebäudeteile und das dazugehörige Gelände, die ausschließlich für die Zwecke der konsularischen Vertretung benützt werden, einschließlich der Residenz des Leiters der konsularischen Vertretung;
- k) „konsularische Archive“ bedeutet alle Papiere, Schriftstücke, Korrespondenzen, Bücher, Filme, Tonbänder und Register der konsularischen Vertretung sowie die Schlüsselmittel und Chiffriergeräte, die Karteien und die zum Schutz oder zur Aufbewahrung derselben bestimmten Einrichtungsgegenstände;
- l) „amtliche Korrespondenz“ bedeutet die gesamte Korrespondenz, die die konsularische Vertretung und ihre Aufgaben betrifft;
- a) „urząd konsularny“ oznacza każdy konsulat generalny, konsulat, wicekonsulat i każdą agencję konsularną;
- b) „okręg konsularny“ oznacza terytorium wyznaczone urzędowi konsularnemu do wykonywania funkcji konsularnych;
- c) „kierownik urzędu konsularnego“ oznacza każdą osobę powołaną do działania w tym charakterze;
- d) „urzędnik konsularny“ oznacza każdą osobę, włącznie z kierownikiem urzędu konsularnego, powołaną w tym charakterze do wykonywania funkcji konsularnych. Wyrażenie to obejmuje także osoby skierowane do urzędu konsularnego w celu przeszkolenia;
- e) „pracownik konsularny“ oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie administracyjnej lub technicznej urzędu konsularnego;
- f) „członek personelu służby“ oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie domowej urzędu konsularnego;
- g) „członkowie urzędu konsularnego“ oznacza urzędników konsularnych, pracowników konsularnych i członków personelu służby;
- h) „członek personelu prywatnego“ oznacza każdą osobę zatrudnioną wyłącznie w służbie prywatnej członka urzędu konsularnego;
- i) „członkowie rodziny“ oznacza małżonka członka urzędu konsularnego, jego dzieci i rodziców, a także dzieci i rodziców jego małżonka, pod warunkiem, że pozostają z nim we wspólnocie domowej i są na jego utrzymaniu;
- j) „pomieszczenia konsularne“ oznacza budynki lub części budynków i tereny przyległe do nich, używane wyłącznie dla celów urzędu konsularnego, bez względu na to czyją są własnością, włącznie z rezydencją kierownika urzędu konsularnego;
- k) „archiwa konsularne“ oznacza wszystkie pisma, dokumenty, korespondencje, książki, filmy, taśmy magnetofonowe i rejestry urzędu konsularnego oraz szyfry i kody, kartoteki, jak również meble przeznaczone do ich ochrony i przechowywania;
- l) „korespondencja urzędowa“ oznacza wszelką korespondencję odnoszącą się do urzędu konsularnego i jego funkcji;

m) „Schiff des Entsendestaates“ bedeutet jedes Wasserfahrzeug, das berechtigt ist, die Flagge des Entsendestaates zu führen, oder in diesem Staat registriert ist, ausgenommen Kriegsschiffe.

(2) Die Bestimmungen dieses Vertrages, die sich auf Staatsangehörige des Entsendestaates beziehen, sind auf juristische Personen einschließlich der Personengesellschaften des Handelsrechts, die nach den Gesetzen oder sonstigen Rechtsvorschriften des Entsendestaates errichtet worden sind und in ihm ihren Sitz haben, sinngemäß anzuwenden.

ABSCHNITT II

Errichtung konsularischer Vertretungen und Bestellung der Mitglieder dieser Vertretungen

Artikel 2

(1) Eine konsularische Vertretung kann im Hoheitsgebiet des Empfangsstaates nur mit dessen Zustimmung errichtet werden.

(2) Sitz, Rang und Konsularbezirk der konsularischen Vertretung werden vom Entsendestaat bestimmt und bedürfen der Genehmigung des Empfangsstaates.

(3) Spätere Änderungen des Sitzes, des Ranges oder des Konsularbezirkes der konsularischen Vertretung werden im Einvernehmen zwischen dem Entsendestaat und dem Empfangsstaat vorgenommen.

Artikel 3

(1) Der Leiter der konsularischen Vertretung wird zur Ausübung seiner Amtstätigkeit nach Vorlage der Bestallungsurkunde und mit Erteilung der Exequatur genannten Genehmigung des Empfangsstaates zugelassen.

(2) Der Entsendestaat übersendet dem Ministerium für Auswärtige Angelegenheiten des Empfangsstaates auf diplomatischem Weg die Bestallungsurkunde.

(3) Die Bestallungsurkunde enthält Vornamen und Familiennamen und die Klasse des Leiters der konsularischen Vertretung sowie die Bezeichnung des Konsularbezirkes und des Sitzes der konsularischen Vertretung.

(4) Bis zur Erteilung des Exequaturs kann der Leiter einer konsularischen Vertretung zur Wahrnehmung seiner Aufgaben vorläufig zugelassen werden. In diesem Fall findet dieser Vertrag Anwendung.

Artikel 4

(1) Der Empfangsstaat kann dem Entsendestaat jederzeit notifizieren, daß ein Konsul persona non grata oder daß ein anderes Mitglied der konsularischen Vertretung ihm nicht genehm ist, ohne verpflichtet zu sein, diese Entscheidung zu begründen. In diesen Fällen hat der Entsendestaat die betreffende Person entweder abzuberufen oder ihre dienstliche Tätigkeit bei der konsularischen Vertretung zu beenden.

m) „statek Państwa wysyłającego“ oznacza każde urządzenie pływające, upoważnione do podnoszenia bandery Państwa wysyłającego lub zarejestrowane w tym Państwie, z wyjątkiem okrętów wojennych.

2. Postanowienia niniejszej Konwencji dotyczące obywateli Państwa wysyłającego mają odpowiednie zastosowanie również do osób prawnych, włącznie ze spółkami handlowymi, które ustanowione są zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego i mają siedzibę w tym Państwie.

CZĘŚĆ II

Ustanawianie urzędów konsularnych oraz powoływanie członków tych urzędów

Artykuł 2

1. Urząd konsularny może być ustanowiony na terytorium Państwa przyjmującego tylko za jego zgodą.

2. Siedziba urzędu konsularnego, jego klasa i okręg konsularny wyznaczane są przez Państwo wysyłające i podlegają aprobacie Państwa przyjmującego.

3. Późniejsze zmiany siedziby urzędu konsularnego, jego klasy lub okręgu konsularnego będą dokonywane w drodze porozumienia między Państwem wysyłającym a Państwem przyjmującym.

Artykuł 3

1. Kierownik urzędu konsularnego będzie dopuszczony do wykonywania swych funkcji po przedłożeniu listów komisyjnych i udzieleniu przez Państwo przyjmujące zezwolenia zwanego exequatur.

2. Państwo wysyłające przekazuje listy komisyjne ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego w drodze dyplomatycznej.

3. Listy komisyjne zawierają imiona, nazwisko, stopień kierownika urzędu konsularnego, jak również określenie okręgu konsularnego i siedziby urzędu konsularnego.

4. Do czasu udzielenia exequatur kierownik urzędu konsularnego może być tymczasowo dopuszczony do wykonywania swych funkcji. W takim przypadku mają zastosowanie postanowienia niniejszej Konwencji.

Artykuł 4

1. Państwo przyjmujące może każdej chwili, bez obowiązku uzasadnienia swojej decyzji, notyfikować Państwu wysyłającemu o tym, że urzędnik konsularny jest persona non grata lub że jakikolwiek inny członek urzędu konsularnego jest osobą niepożądaną. Wówczas Państwo wysyłające albo odwoła daną osobę, albo położy kres jej funkcjom w urzędzie konsularnym.

(2) Weigert sich der Entsendestaat oder unterläßt er es innerhalb einer angemessenen Frist, seinen Verpflichtungen nach Absatz 1 zu entsprechen, so kann der Empfangsstaat entweder der betreffenden Person das Exequatur entziehen oder sie nicht weiterhin als Mitglied der konsularischen Vertretung betrachten.

Artikel 5

(1) Ist der Leiter einer konsularischen Vertretung außerstande, seine Aufgaben wahrzunehmen, oder ist sein Posten unbesetzt, so kann der Entsendestaat einen Konsul einer seiner konsularischen Vertretungen im Empfangsstaat oder einen Diplomaten seiner diplomatischen Mission in diesem Staat vorübergehend mit der Leitung der konsularischen Vertretung betrauen. Vornamen und Familienname dieses amtierenden Leiters werden dem Ministerium für Auswärtige Angelegenheiten des Empfangsstaates im voraus notifiziert.

(2) Dieser amtierende Leiter genießt die durch diesen Vertrag dem Leiter der konsularischen Vertretung gewährten Erleichterungen, Vorrechte und Immunitäten.

(3) Die Übertragung der konsularischen Aufgaben an einen Diplomaten der diplomatischen Mission des Entsendestaates nach Absatz 1 läßt dessen diplomatische Vorrechte und Immunitäten unberührt.

Artikel 6

Sobald der Leiter einer konsularischen Vertretung, wenn auch nur vorläufig, zur Wahrnehmung seiner Aufgaben zugelassen ist, wird der Empfangsstaat sofort die zuständigen Behörden des Konsularbezirkes unterrichten. Er wird ferner dafür sorgen, daß die erforderlichen Maßnahmen getroffen werden, damit der Leiter der konsularischen Vertretung seine dienstlichen Obliegenheiten wahrnehmen und die in diesem Vertrag vorgesehene Behandlung genießen kann.

Artikel 7

(1) Konsuln dürfen nur Personen sein, die ausschließlich Staatsangehörige des Entsendestaates sind.

(2) Konsuln dürfen im Empfangsstaat außer ihrer amtlichen Tätigkeit keine andere Erwerbstätigkeit ausüben.

Artikel 8

(1) Der Entsendestaat wird dem Ministerium für Auswärtige Angelegenheiten des Empfangsstaates notifizieren

- a) die Bestellung von Mitgliedern einer konsularischen Vertretung, ihre Ankunft nach

2. Jeżeli Państwo wysyłające odmawia wypełnienia lub nie wypełnia w rozsądnym terminie swych obowiązków wynikających z ustępu 1, Państwo przyjmujące może albo cofnąć exequatur danej osobie, albo przestać ją uważać za członka urzędu konsularnego.

Artykuł 5

1. Jeżeli kierownik urzędu konsularnego nie może wykonywać swych funkcji lub jeżeli stanowisko to nie jest obsadzone, Państwo wysyłające może tymczasowo wyznaczyć do pełnienia funkcji kierownika urzędu konsularnego urzędnika jednego ze swych urzędów konsularnych w Państwie przyjmującym albo członka personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego w tym Państwie. Imiona i nazwisko osoby pełniącej funkcję kierownika urzędu konsularnego będą uprzednio notyfikowane ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego.

2. Pełniący funkcję kierownika urzędu konsularnego korzysta z ułatwień, przywilejów i immunitetów przysługujących kierownikowi urzędu konsularnego zgodnie z niniejszą Konwencją.

3. Powierzenie funkcji konsularnych, w myśl ustępu 1, przedstawicielowi dyplomatycznemu Państwa wysyłającego nie uszczupla jego dyplomatycznych przywilejów i immunitetów.

Artykuł 6

Z chwilą, gdy kierownik urzędu konsularnego zostanie dopuszczony, choćby tymczasowo, do wykonywania swych funkcji, Państwo przyjmujące niezwłocznie zawiadomi o tym właściwe organy okręgu konsularnego. Zapewni ono również zastosowanie odpowiednich środków, aby umożliwić mu wykonywanie funkcji urzędowych oraz korzystanie z postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 7

1. Urzędnikami konsularnymi mogą być tylko osoby posiadające wyłącznie obywatelstwo Państwa wysyłającego.

2. Urzędnicy konsularni nie mogą wykonywać w Państwie przyjmującym, poza swą działalnością urzędową, żadnej innej działalności zarobkowej.

Artykuł 8

1. Państwo wysyłające będzie notyfikować ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego:

- a) nominacje członków urzędu konsularnego, ich przybycie do urzędu konsularnego po

dieser Bestellung, ihre endgültige Abreise oder die Beendigung ihrer dienstlichen Tätigkeit sowie alle sonstigen ihre Stellung betreffenden Änderungen, die während ihrer Tätigkeit in der konsularischen Vertretung erfolgen;

- b) die Ankunft und die endgültige Abreise eines Familienangehörigen und die Tatsache, daß eine Person Familienangehöriger wird oder diese Eigenschaft verliert;
- c) die Ankunft und die endgültige Abreise von Mitgliedern des Privatpersonals und ihr Ausscheiden aus diesem Dienst;
- d) die Anstellung und die Entlassung von im Empfangsstaat ansässigen Personen als Mitglied der konsularischen Vertretung mit Anspruch auf Vorrechte und Immunitäten.

(2) Die Ankunft und die endgültige Abreise sind nach Möglichkeit gleichfalls im voraus zu notifizieren.

Artikel 9

(1) Die zuständigen Behörden des Empfangsstaates stellen jedem Mitglied der konsularischen Vertretung, das nicht Angehöriger des Empfangsstaates ist, einen mit einem Lichtbild versehenen Ausweis aus, der seine Identität und seine Eigenschaft als Mitglied dieser Vertretung bestätigt.

(2) Absatz 1 ist auf Familienangehörige entsprechend anzuwenden.

ABSCHNITT III

Erleichterungen, Vorrechte und Immunitäten

Artikel 10

(1) Der Empfangsstaat gewährt der konsularischen Vertretung jede Erleichterung bei der Wahrnehmung ihrer Aufgaben und trifft zu diesem Zweck alle geeigneten Maßnahmen, um den Mitgliedern der konsularischen Vertretung die Wahrnehmung ihrer Aufgaben und den Genuß der durch diesen Vertrag gewährten Vorrechte und Immunitäten zu ermöglichen.

(2) Der Empfangsstaat behandelt die Konsuln mit gebührender Achtung und trifft alle geeigneten Maßnahmen, um jeden Angriff auf ihre Person, ihre Freiheit oder ihre Würde zu verhindern.

Artikel 11

(1) Das Wappen des Entsendestaates mit einer entsprechenden Bezeichnung der konsularischen Vertretung, auch in der Sprache des Entsendestaates, darf an dem Gebäude, in dem sich die konsularische Vertretung oder die Residenz des Leiters der konsularischen Vertretung befindet, sowie an deren Eingang angebracht werden.

mianowaniu, ich ostateczny wyjazd lub zaprzestanie przez nich wykonywania funkcji oraz wszelkie inne zmiany wpływające na ich status, powstałe w czasie ich służby w urzędzie konsularnym;

- b) przybycie i ostateczny wyjazd członka rodziny oraz fakt, że jakaś osoba staje się lub przestaje być członkiem rodziny;
- c) przybycie i ostateczny wyjazd członków personelu prywatnego oraz fakt zakończenia ich służby w tym charakterze;
- d) zatrudnienie i zwolnienie osób, zamieszkałych w Państwie przyjmującym, jako członków urzędu konsularnego uprawnionych do korzystania z przywilejów i immunitetów.

2. Jeżeli to możliwe, przybycie lub ostateczny wyjazd należy notyfikować również uprzednio.

Artykuł 9

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego wydają każdemu członkowi urzędu konsularnego, który nie jest obywatelem Państwa przyjmującego, dokument z fotografią, stwierdzający jego tożsamość i fakt, że jest członkiem tego urzędu.

2. Postanowienia ustępu 1 stosuje się odpowiednio do członków rodzin.

CZĘŚĆ III

Ułatwienia, przywileje i immunitety

Artykuł 10

1. Państwo przyjmujące udzieli urzędowi konsularnemu wszelkich ułatwień w wykonywaniu jego funkcji i zastosuje odpowiednie środki w tym celu, aby członkowie urzędu konsularnego mogli wykonywać swoją działalność urzędową i korzystać z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej Konwencji.

2. Państwo przyjmujące będzie traktowało urzędników konsularnych z należnym szacunkiem i zastosuje wszelkie odpowiednie środki dla zapobieżenia jakimkolwiek zamachowi na ich osoby, wolność lub godność.

Artykuł 11

1. Godło Państwa wysyłającego, wraz z odpowiednim napisem również w języku Państwa wysyłającego, oznaczającym urząd konsularny, może być umieszczone na budynku, w którym mieści się urząd konsularny lub rezydencja kierownika urzędu konsularnego, a także na wejściu do nich.

(2) Die Staatsflagge des Entsendestaates darf am Gebäude der konsularischen Vertretung, an der Residenz des Leiters der konsularischen Vertretung sowie an seinen Beförderungsmitteln, sofern sie zu amtlichen Zwecken benützt werden, angebracht werden.

Artikel 12

Der Empfangsstaat erleichtert nach Maßgabe seiner Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften dem Entsendestaat den Erwerb der für die konsularische Vertretung erforderlichen Räumlichkeiten und hilft nötigenfalls bei der Beschaffung geeigneten Wohnraums für die Mitglieder der konsularischen Vertretung.

Artikel 13

(1) Der Entsendestaat hat das Recht, unter Bedachtnahme auf die Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften des Empfangsstaates

- a) Gelände, Gebäude oder Gebäudeteile, die als Sitz der konsularischen Vertretung, als Residenz des Leiters der konsularischen Vertretung oder als Wohnung für andere Mitglieder der konsularischen Vertretung bestimmt sind, als Eigentum zu erwerben, zu besitzen, zu benützen und weiterzuveräußern;
- b) auf dem erworbenen Gelände Gebäude für die in lit. a genannten Zwecke zu errichten oder umzubauen.

(2) Bei der Ausübung der im Absatz 1 angeführten Rechte sind insbesondere die Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften des Empfangsstaates auf dem Gebiet des Bauwesens, der Stadtplanung und des Denkmalschutzes zu beachten.

Artikel 14

(1) Die konsularischen Räumlichkeiten und die Wohnungen der Konsuln sind unverletzlich. Die Gerichte und Verwaltungsbehörden des Empfangsstaates dürfen diese ohne Zustimmung des Leiters der konsularischen Vertretung, des Leiters der diplomatischen Mission des Entsendestaates im Empfangsstaat oder einer von einem der beiden ermächtigten Person nicht betreten.

(2) Der Empfangsstaat hat die besondere Pflicht, alle geeigneten Maßnahmen zu treffen, um die konsularischen Räumlichkeiten vor jedem Eindringen und jeder Beschädigung zu schützen und um zu verhindern, daß der Friede der konsularischen Vertretung gestört oder ihre Würde beeinträchtigt wird.

Artikel 15

Die konsularischen Räumlichkeiten, ihre Einrichtung, das Vermögen der konsularischen Ver-

2. Flaga Państwa wysyłającego może być wywieszana na budynku urzędu konsularnego, na rezydencji kierownika urzędu konsularnego, jak również na jego środkach transportu w czasie, gdy są używane dla celów urzędowych.

Artykuł 12

Państwo przyjmujące ułatwi Państwu wysyłającemu, zgodnie ze swymi ustawami i innymi przepisami, uzyskanie pomieszczeń niezbędnych dla urzędu konsularnego, a w razie potrzeby udzieli pomocy w uzyskaniu odpowiednich lokali mieszkalnych dla członków urzędu konsularnego.

Artykuł 13

1. Państwo wysyłające ma prawo, na warunkach przewidzianych przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego:

- a) nabywać na własność, posiadać lub użytkować tereny, budynki lub części budynków, z przeznaczeniem na siedzibę urzędu konsularnego, rezydencję kierownika tego urzędu lub na mieszkania dla innych członków urzędu konsularnego, a także zbywać je;
- b) wznosić lub przystosowywać budynki na nabytych terenach dla celów wymienionych w punkcie a.

2. Przy wykonywaniu postanowień ustępu 1 Państwo wysyłające będzie w szczególności przestrzegać ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego w zakresie budownictwa, urbanistyki i ochrony zabytków.

Artykuł 14

1. Pomieszczenia konsularne oraz mieszkania urzędników konsularnych są nietykalne. Organy Państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody kierownika urzędu konsularnego, kierownika przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego w Państwie przyjmującym albo osoby upoważnionej przez jednego z nich.

2. Państwo przyjmujące ma szczególny obowiązek przedsięwzięcia wszelkich stosownych środków dla ochrony pomieszczeń konsularnych przed jakimkolwiek wtargnięciem lub szkodą oraz dla zapobieżenia jakimkolwiek zakłóceniu spokoju urzędu konsularnego lub uchybieniu jego godności.

Artykuł 15

Pomieszczenia konsularne, ich urządzenia, miejsce urzędu konsularnego i jego środki transportu

tretung und deren Beförderungsmittel genießen Immunität von jeder Beschlagnahme für Zwecke der Landesverteidigung oder des öffentlichen Wohls.

Artikel 16

(1) Die konsularischen Räumlichkeiten und die Wohnungen von Mitgliedern der konsularischen Vertretung, die Eigentum des Entsendestaates oder von ihm gemietet sind, sind von allen staatlichen, regionalen und kommunalen Steuern oder sonstigen Abgaben befreit, soweit diese nicht als Vergütung für bestimmte Dienstleistungen erhoben werden.

(2) Die im Absatz 1 vorgesehene Steuerbefreiung gilt nicht für diese Steuern und sonstigen Abgaben, wenn sie nach den Gesetzen oder sonstigen Rechtsvorschriften des Empfangsstaates von einer Person zu entrichten sind, die mit dem Entsendestaat Verträge geschlossen hat.

(3) Die Absätze 1 und 2 sind auf Beförderungsmittel, die im Eigentum des Entsendestaates stehen und ausschließlich Zwecken der konsularischen Vertretung dienen, sinngemäß anzuwenden.

Artikel 17

Die konsularischen Archive sind jederzeit unverletzlich, wo immer sie sich befinden.

Artikel 18

(1) Der Empfangsstaat gestattet und schützt den freien Verkehr der konsularischen Vertretung für alle amtlichen Zwecke. Die konsularische Vertretung darf sich im Verkehr mit der Regierung, den diplomatischen Missionen und den anderen konsularischen Vertretungen des Entsendestaates, wo immer sie sich befinden, aller geeigneten Mittel einschließlich diplomatischer oder konsularischer Kuriere, diplomatischer oder konsularischer Dienstpostsendungen und verschlüsselter Nachrichten bedienen. Das Errichten und Betreiben einer Funksendeanlage ist der konsularischen Vertretung nur mit Zustimmung des Empfangsstaates gestattet.

(2) Die amtliche Korrespondenz der konsularischen Vertretung ist unverletzlich.

(3) Gepäckstücke, die die konsularische Dienstpostsendung bilden, müssen versiegelt und äußerlich sichtbar als solche gekennzeichnet sein. Sie dürfen nur die amtliche Korrespondenz sowie ausschließlich für den amtlichen Gebrauch bestimmte Schriftstücke oder Gegenstände enthalten.

(4) Die konsularische Dienstpostsendung, die den Voraussetzungen des Absatzes 3 entspricht, darf weder geöffnet, geprüft noch zurückgehalten werden.

nie unterliegen irgendeiner Form der Requisition für Zwecke der nationalen Verteidigung oder des öffentlichen Wohls.

Artykuł 16

1. Pomieszczenia konsularne, a także mieszkania członków urzędu konsularnego, których właścicielem lub najemcą jest Państwo wysyłające, wolne są od wszelkich państwowych, terytorialnych lub komunalnych podatków i opłat, z wyjątkiem opłat pobieranych za świadczenie usług.

2. Zwolnień, wymienionych w ustępie 1, nie stosuje się do podatków i opłat ciążących na podstawie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego na osobie, która zawarła umowę z Państwem wysyłającym.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do środków transportu będących własnością Państwa wysyłającego i przeznaczonych wyłącznie dla celów urzędu konsularnego.

Artykuł 17

Archiwa konsularne są nietykalne w każdym czasie i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

Artykuł 18

1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodę porozumiewania się urzędu konsularnego dla wszelkich celów urzędowych. Przy porozumiewaniu się z rządem, przedstawicielstwami dyplomatycznymi oraz innymi urzędami konsularnymi Państwa wysyłającego, bez względu na to, gdzie się znajdują, urząd konsularny może używać wszelkich odpowiednich środków, włącznie z kurierami dyplomatycznymi lub konsularnymi, bagażem dyplomatycznym lub konsularnym oraz korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem. Urząd konsularny może tylko za zgodą Państwa przyjmującego zainstalować nadajnik radiowy i używać go.

2. Korespondencja urzędowa urzędu konsularnego jest nietykalna.

3. Paczki stanowiące bagaż konsularny będą opieczętowane oraz będą posiadać widoczne zewnętrzne oznaczenie ich charakteru i mogą zawierać jedynie korespondencję urzędową, jak również dokumenty i przedmioty przeznaczone wyłącznie do użytku urzędowego.

4. Bagaż konsularny, odpowiadający warunkom określonym w ustępie 3, nie podlega otwarciu, kontroli ani zatrzymaniu.

(5) Der konsularische Kurier muß ein amtliches Schriftstück mit sich führen, aus dem seine Stellung und die Anzahl der Gepäckstücke ersichtlich sind, aus denen sich die konsularische Dienstpostsendung zusammensetzt. Er muß Angehöriger des Entsendestaates sein und darf im Empfangsstaat nicht ständig ansässig sein. Bei der Wahrnehmung seiner Aufgaben wird der Kurier vom Empfangsstaat geschützt. Er genießt persönliche Unverletzlichkeit und darf daher weder verhaftet noch angehalten oder einer Beschränkung der persönlichen Freiheit unterworfen werden.

(6) Die konsularische Dienstpostsendung kann dem Kapitän eines Schiffes oder gewerblichen Luftfahrzeugs anvertraut werden. Der Kapitän wird mit einem amtlichen Schriftstück ausgestattet, aus dem hervorgeht, wie viele Gepäckstücke zur konsularischen Dienstpostsendung gehören; doch gilt er nicht als konsularischer Kurier. Ein Mitglied der konsularischen Vertretung kann die Dienstpostsendung dem Kapitän eines Schiffes oder gewerblichen Luftfahrzeugs unmittelbar und ungehindert übergeben oder von ihm abholen.

Artikel 19

(1) Der Leiter der konsularischen Vertretung ist der Jurisdiktion der Gerichte und Verwaltungsbehörden des Empfangsstaates nicht unterworfen. Er genießt die persönliche Unverletzlichkeit und darf daher weder verhaftet noch angehalten oder einer Beschränkung der persönlichen Freiheit unterworfen werden.

(2) Konsuln, die nicht Leiter einer konsularischen Vertretung sind, und Konsularangestellte sind in bezug auf die von ihnen in Wahrnehmung konsularischer Aufgaben gesetzten Handlungen der Jurisdiktion der Gerichte und Verwaltungsbehörden des Empfangsstaates nicht unterworfen. Das gleiche gilt für die Mitglieder des dienstlichen Hauspersonals für die von ihnen in Wahrnehmung dienstlicher Obliegenheiten gesetzten Handlungen. Konsuln, die nicht Leiter einer konsularischen Vertretung sind, dürfen weder verhaftet noch angehalten oder einer Beschränkung ihrer persönlichen Freiheit unterworfen werden, es sei denn im Fall einer strafbaren Handlung, die nach den Gesetzen des Empfangsstaates mit einer Freiheitsstrafe von fünf Jahren oder mit einer strengeren Strafe bedroht ist, oder in Vollstreckung einer rechtskräftigen gerichtlichen Entscheidung.

(3) Wird gegen ein Mitglied der konsularischen Vertretung ein Strafverfahren eingeleitet oder wird es verhaftet, angehalten oder einer Beschränkung der persönlichen Freiheit unterworfen, so haben die zuständigen Gerichte und Verwaltungsbehörden des Empfangsstaates unverzüglich den Leiter der konsularischen Vertretung zu verständigen.

5. Kurier konsularny będzie zaopatrzoney w urzędowy dokument stwierdzający jego status i określający liczbę paczek stanowiących bagaż konsularny. Kurierem konsularnym może być tylko obywatel Państwa wysyłającego i nie może on mieć stałego miejsca zamieszkania w Państwie przyjmującym. Przy wykonywaniu swych funkcji kurier konsularny znajduje się pod ochroną Państwa przyjmującego. Korzysta on z nietykalności osobistej i w związku z tym nie podlega aresztowaniu, zatrzymaniu ani ograniczeniu wolności osobistej.

6. Bagaż konsularny może być powierzony kapitanowi statku lub powietrznego statku handlowego. Kapitan będzie zaopatrzoney w urzędowy dokument określający liczbę paczek stanowiących bagaż konsularny, jednakże nie będzie on uważany za kuriera konsularnego. Członek urzędu konsularnego może, bezpośrednio i bez żadnych trudności, odebrać bagaż konsularny od kapitana statku lub powietrznego statku handlowego bądź przekazać mu taki bagaż.

Artykuł 19

1. Kierownik urzędu konsularnego nie podlega jurysdykcji sądowej i administracyjnej Państwa przyjmującego. Korzysta on z nietykalności osobistej i w związku z tym nie podlega aresztowaniu, zatrzymaniu ani ograniczaniu wolności osobistej.

2. Urzędnicy konsularni inni niż kierownik urzędu konsularnego i pracownicy konsularni nie podlegają jurysdykcji sądowej i administracyjnej Państwa przyjmującego w odniesieniu do czynności dokonanych przez nich w charakterze urzędowym. Dotyczy to również członków personelu służby w odniesieniu do czynności związanych z wykonywaniem ich obowiązków służbowych. Urzędnicy konsularni, inni niż kierownik urzędu konsularnego, nie podlegają aresztowaniu, zatrzymaniu lub ograniczeniu wolności osobistej, z wyjątkiem popełnienia przestępstwa, które według prawa Państwa przyjmującego zagrożone jest karą pozbawienia wolności na lat pięć lub karą surowszą bądź w wykonaniu prawomocnego wyroku sądowego.

3. W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi urzędu konsularnego bądź w razie jego aresztowania, zatrzymania lub ograniczenia wolności osobistej, właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie kierownika urzędu konsularnego.

(4) Wird gegen einen Konsul ein Strafverfahren eingeleitet, so ist es mit der dem Konsul auf Grund seiner amtlichen Stellung gebührenden Rücksicht und in einer Weise zu führen, die die Wahrnehmung der konsularischen Aufgaben möglichst wenig beeinträchtigt.

(5) Die Absätze 1 und 2 werden nicht angewendet bei Zivilklagen,

a) wenn diese aus einem Vertrag entstehen, den ein Konsul oder ein Konsularangestellter geschlossen hat, ohne dabei ausdrücklich oder schlüssig im Auftrag des Entsendestaates zu handeln;

b) wenn diese von einem Dritten wegen eines Schadens angestrengt werden, der aus einem im Empfangsstaat durch ein Land-, Wasser- oder Luftfahrzeug verursachten Unfall entstanden ist.

(6) Mitglieder der konsularischen Vertretung werden im Empfangsstaat unter der Voraussetzung der Gegenseitigkeit alle Vorrechte und Immunitäten genießen, die einem Mitglied der konsularischen Vertretung gleichen Ranges des auf dem Gebiet der Vorrechte und Immunitäten meistbegünstigten Staates zuerkannt sind oder werden.

Artikel 20

(1) Mitglieder einer konsularischen Vertretung können in einem Gerichts- oder Verwaltungsverfahren des Empfangsstaates als Zeugen geladen werden. Weigert sich ein Konsul, einer Ladung Folge zu leisten oder auszusagen, so darf gegen ihn keine Zwangs- oder Strafmaßnahme getroffen werden. Konsularangestellte oder Mitglieder des dienstlichen Hauspersonals dürfen nur in den im Absatz 3 genannten Fällen das Zeugnis verweigern.

(2) Die Behörde, die einen Konsul als Zeugen vorlädt, darf ihn nicht bei der Wahrnehmung seiner Aufgaben behindern. Sie kann, soweit möglich, seine Aussage in seiner Wohnung oder in der konsularischen Vertretung oder aber eine schriftliche Erklärung von ihm entgegennehmen.

(3) Mitglieder einer konsularischen Vertretung sind nicht verpflichtet, Zeugnis über Angelegenheiten zu geben, die mit der Wahrnehmung ihrer Aufgaben zusammenhängen, oder die darauf bezüglichen amtlichen Korrespondenzen und Schriftstücke vorzulegen. Sie sind auch berechtigt, die Aussage als Sachverständige über das Recht des Entsendestaates zu verweigern.

Artikel 21

(1) Der Entsendestaat kann auf die in den Artikeln 19 und 20 angeführten Vorrechte und

4. W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko urzędnikowi konsularnemu będącemu ono prowadzone ze względami należnymi z uwagi na jego urzędowe stanowisko oraz w sposób, który możliwie najmniej utrudniałby wykonywanie funkcji konsularnych.

5. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się do powództwa cywilnego:

a) wynikłego z zawarcia przez urzędnika lub pracownika konsularnego umowy, w której nie występował on wyraźnie lub w sposób domniemany jako przedstawiciel Państwa wysyłającego;

b) wytoczonego przez osobę trzecią w związku ze szkodą powstałą w wyniku wypadku spowodowanego w Państwie przyjmującym przez pojazd, statek lub statek powietrzny.

6. Członkowie urzędu konsularnego będą korzystać w Państwie przyjmującym, pod warunkiem wzajemności, ze wszystkich przywilejów i immunitetów, jakie są lub będą przyznane członkom urzędu konsularnego tego samego stopnia państwa najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł 20

1. Członkowie urzędu konsularnego mogą być wzywani do składania zeznań w charakterze świadków w postępowaniu przed sądami lub innymi właściwymi organami Państwa przyjmującego. Jeżeli urzędnik konsularny odmawia stawienia się lub złożenia zeznań, nie można wobec niego stosować żadnego środka przymusu ani sankcji. Pracownicy konsularni i członkowie personelu służby nie mogą, z wyjątkiem przypadków wymienionych w ustępie 3, odmówić złożenia zeznań.

2. Organ Państwa przyjmującego wzywający do złożenia zeznań nie może utrudniać urzędnikowi konsularnemu wykonywania jego funkcji. Gdy jest to możliwe, może przyjąć takie zeznanie w jego mieszkaniu lub w urzędzie konsularnym albo przyjąć od niego oświadczenie na piśmie.

3. Członkowie urzędu konsularnego nie są obowiązani do składania zeznań co do faktów związanych z wykonywaniem swoich funkcji ani do przedkładania urzędowej korespondencji i dokumentów dotyczących tych faktów. Są oni również uprawnieni do odmowy udzielenia opinii jako rzeczoznawcy prawa Państwa wysyłającego.

Artykuł 21

1. Państwo wysyłające może zrzec się przywilejów i immunitetów, określonych w arty-

Immunitäten verzichten. Der Verzicht muß stets ausdrücklich erklärt und dem Empfangsstaat schriftlich mitgeteilt werden.

(2) Strengt ein Konsul oder Konsularangestellter ein Gerichtsverfahren in einer Sache an, in der er Immunität von der Gerichtsbarkeit genießen würde, so kann er sich in bezug auf eine Widerklage, die mit der Hauptklage in unmittelbarem Zusammenhang steht, nicht auf die Immunität von der Gerichtsbarkeit berufen.

(3) Der Verzicht auf die Immunität in einem Gerichts- oder Verwaltungsverfahren gilt nicht als Verzicht auf die Immunität von der Vollstreckung einer Entscheidung; hiefür ist ein besonderer Verzicht erforderlich.

Artikel 22

Der Empfangsstaat befreit die Mitglieder der konsularischen Vertretung von allen persönlichen Dienstleistungen, von allen öffentlichen Dienstleistungen jeder Art und von militärischen Auflagen, wie zum Beispiel Beschlagnahmen, Kontributionen und Einquartierungen.

Artikel 23

Die Mitglieder der konsularischen Vertretung sind von allen in den Gesetzen und sonstigen Rechtsvorschriften des Empfangsstaates vorgesehenen Verpflichtungen in bezug auf die Ausländermeldepflicht und die Aufenthaltsgenehmigung befreit.

Artikel 24

(1) Konsuln und Konsularangestellte sind von allen staatlichen, regionalen und kommunalen Personal- und Realsteuern oder -abgaben befreit; ausgenommen hiervon sind

- a) die normalerweise im Preis von Waren oder Dienstleistungen enthaltenen indirekten Steuern;
- b) Steuern und sonstige Abgaben von privatem, im Hoheitsgebiet des Empfangsstaates gelegenem unbeweglichen Vermögen;
- c) Erbschaftssteuern und Abgaben vom Vermögensübergang, die der Empfangsstaat erhebt, vorbehaltlich des Artikels 26;
- d) Steuern und sonstige Abgaben von privaten Einkünften, deren Quelle sich im Empfangsstaat befindet, sowie von dort gelegenem Vermögen;
- e) Steuern, Gebühren und sonstige Abgaben, die als Vergütung für bestimmte Dienstleistungen erhoben werden;
- f) Eintragungs-, Gerichts-, Beurkundungs-, Beglaubigungs-, Hypotheken- und Stempelgebühren.

kułach 19 i 20. To zrzeczenie się będzie zawsze wyraźne i zakomunikowane Państwu przyjmującemu na piśmie.

2. Wszczęcie przez urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego postępowania w przypadku, w którym mógłby korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego, pozbawia go prawa powoływania się na immunitet jurysdykcyjny, w stosunku do jakiegokolwiek powództwa wzajemnego bezpośrednio związanego z powództwem głównym.

3. Zrzeczenie się immunitetu jurysdykcyjnego w odniesieniu do postępowania sądowego lub administracyjnego nie jest uważane za zrzeczenie się immunitetu od środków wykonania orzeczenia; w stosunku do takich środków niezbędne jest odrębne zrzeczenie się.

Artykuł 22

Państwo przyjmujące zwalnia członków urzędu konsularnego od wszelkich świadczeń osobistych, od wszelkiej służby publicznej jakiegokolwiek charakteru oraz od obowiązków wojskowych, takich jak związane z rekwizycją, kontrybucją i zakwaterowaniem.

Artykuł 23

Członkowie urzędu konsularnego zwolnieni są od wszelkich obowiązków przewidzianych w ustawach i innych przepisach Państwa przyjmującego w odniesieniu do rejestracji cudzoziemców i zezwoleń na zamieszkanie.

Artykuł 24

1. Urzędnicy konsularni i pracownicy konsularni zwolnieni są od wszelkich opłat i podatków osobistych i rzeczowych — państwowych, terenowych i komunalnych, z wyjątkiem:

- a) tego rodzaju podatków pośrednich, które normalnie wliczane są w cenę towarów lub usług;
- b) opłat i podatków od prywatnego mienia nieruchomego położonego na terytorium Państwa przyjmującego;
- c) podatków spadkowych oraz podatków od przeniesienia praw własności pobieranych przez Państwo przyjmujące, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 26;
- d) opłat i podatków od prywatnych dochodów mających swe źródło w Państwie przyjmującym a także od mienia znajdującego się w tym Państwie;
- e) opłat i podatków pobieranych z tytułu zapłaty za świadczenie usług;
- f) opłat rejestracyjnych, sądowych, hipotecznych i skarbowych.

(2) Die Mitglieder des dienstlichen Hauspersonals sind von Steuern und sonstigen Abgaben auf ihre Dienstbezüge befreit.

(3) Beschäftigten Mitglieder der konsularischen Vertretung Personen, deren Bezüge nicht von der Einkommensteuer im Empfangsstaat befreit sind, so haben sie die Verpflichtungen einzuhalten, die die Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften dieses Staates den Arbeitgebern in bezug auf die Erhebung der Einkommensteuer auferlegen.

Artikel 25

(1) Jeder Gegenstand — einschließlich von Kraftfahrzeugen —, der für den amtlichen Gebrauch der konsularischen Vertretung eingeführt wird, ist im Empfangsstaat in gleicher Weise von Zöllen und sonstigen Abgaben befreit wie die Gegenstände, die zum amtlichen Gebrauch der diplomatischen Vertretung des Entsendestaates eingeführt werden.

(2) Der Konsul ist in gleicher Weise von der Zollkontrolle, ferner von den bei der Einfuhr oder Ausfuhr auferlegten Zöllen und Abgaben befreit wie ein Mitglied des diplomatischen Personals der diplomatischen Mission des Entsendestaates.

(3) Die Konsularangestellten genießen die im Absatz 2 vorgesehenen Vorrechte und Befreiungen in bezug auf Gegenstände, die im Zeitpunkt der ersten Niederlassung eingeführt werden.

Artikel 26

Stirbt ein Mitglied der konsularischen Vertretung, so hat der Empfangsstaat

- a) die Ausfuhr des beweglichen Vermögens des Verstorbenen mit Ausnahme von im Empfangsstaat erworbenen Vermögensgegenständen, deren Ausfuhr im Zeitpunkt des Todesfalles verboten war, zu gestatten;
- b) von dem beweglichen Vermögen, das sich nur deshalb im Empfangsstaat befindet, weil sich der Verstorbene als Mitglied der konsularischen Vertretung in diesem Staat aufhielt, keine staatlichen, regionalen oder kommunalen Erbschaftssteuern oder Abgaben vom Vermögensübergang zu erheben.

Artikel 27

Vorbehaltlich seiner Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften über Zonen, deren Betreten aus Gründen der nationalen Sicherheit verboten oder geregelt ist, gewährleistet der Empfangsstaat allen Mitgliedern der konsularischen Vertretung volle Bewegungs- und Reisefreiheit in seinem Hoheitsgebiet.

2. Członkowie personelu służby zwolnieni są od opłat i podatków od wynagrodzeń, które otrzymują za swą pracę.

3. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, których wynagrodzenia nie są zwolnione od podatku od wynagrodzeń w Państwie przyjmującym, będą wypełniać obowiązki nakładane przez ustawy i inne przepisy tego Państwa na pracodawców w odniesieniu do pobierania podatku od wynagrodzeń.

Artykuł 25

1. Każdy przedmiot — włącznie z pojazdami mechanicznymi — sprowadzony dla służbowego użytku urzędu konsularnego jest w Państwie przyjmującym zwolniony od ceł i innych opłat w takim samym zakresie jak przedmioty sprowadzone dla służbowego użytku przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego.

2. Urzędnik konsularny jest zwolniony od kontroli celnej oraz od ceł i innych opłat pobieranych przy wwozie lub wywozie, w takim samym zakresie jak członek personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego.

3. Pracownicy konsularni korzystają ze zwolnień i przywilejów przewidzianych w ustępie 2 w odniesieniu do przedmiotów sprowadzonych w momencie pierwszego urzędzenia się.

Artykuł 26

W przypadku śmierci członka urzędu konsularnego Państwo przyjmujące:

- a) zezwala na wywóz ruchomego mienia pozostałego po osobie zmarłej, z wyjątkiem mienia nabytego w Państwie przyjmującym, którego wywóz był zabroniony w chwili śmierci tej osoby;
- b) nie pobiera państwowych, terenowych ani komunalnych podatków spadkowych i podatków od przeniesienia prawa własności w odniesieniu do mienia ruchomego, które znajdowało się w Państwie przyjmującym jedynie w związku z przebywaniem zmarłego w tym Państwie w charakterze członka urzędu konsularnego.

Artykuł 27

Z zastrzeżeniem swych ustaw i innych przepisów dotyczących stref, do których wstęp w związku na bezpieczeństwo państwa jest zabroniony lub ograniczony, Państwo przyjmujące zapewni wszystkim członkom urzędu konsularnego pełną swobodę poruszania się i podróżowania na swym terytorium.

Artikel 28

(1) Die Mitglieder der konsularischen Vertretung sind von den im Empfangsstaat geltenden Gesetzen und sonstigen Rechtsvorschriften über soziale Sicherheit befreit.

(2) Der Absatz 1 gilt auch für die Mitglieder des Privatpersonals, die ausschließlich bei Mitgliedern der konsularischen Vertretung beschäftigt sind, sofern sie

- a) weder Angehörige des Empfangsstaates noch dort ständig ansässig sind und
- b) den im Entsendestaat oder in einem dritten Staat geltenden Vorschriften über soziale Sicherheit unterstehen.

(3) Mitglieder der konsularischen Vertretung, die Personen beschäftigen, auf die der Absatz 2 nicht anzuwenden ist, haben die Verpflichtungen zu beachten, die die Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften des Empfangsstaates über soziale Sicherheit den Arbeitgebern auferlegen.

Artikel 29

Beförderungsmittel, die im Eigentum des Entsendestaates stehen und dem amtlichen Gebrauch der konsularischen Vertretung dienen oder die im Eigentum eines Mitglieds der konsularischen Vertretung oder eines Familienangehörigen stehen, sind gegen Haftpflicht zu versichern.

Artikel 30

Die Familienangehörigen genießen die den Mitgliedern der konsularischen Vertretung durch diesen Vertrag gewährten Vorrechte und Immunitäten unter der Voraussetzung, daß sie weder Angehörige des Empfangsstaates noch in diesem ständig ansässig sind oder in diesem einer Erwerbstätigkeit nachgehen.

Artikel 31

Die Mitglieder der konsularischen Vertretung, die Angehörige des Empfangsstaates oder dort ständig ansässig sind oder dort außer ihrer amtlichen Tätigkeit einer anderen Erwerbstätigkeit nachgehen, genießen lediglich die Vorrechte und Immunitäten, die die Zeugnispflicht über Angelegenheiten, die mit der Wahrnehmung ihrer Aufgaben zusammenhängen, oder die Vorlage der darauf bezüglichen Korrespondenz betreffen.

Artikel 32

(1) Die in diesem Vertrag vorgesehenen Vorrechte und Immunitäten stehen den Mitgliedern der konsularischen Vertretung von dem Zeitpunkt an zu, in dem sie in das Hoheitsgebiet des Empfangsstaates einreisen, um dort ihren Posten anzutreten, oder, wenn sie sich bereits in seinem Hoheitsgebiet befinden, von dem Zeitpunkt an, in dem sie ihre dienstliche Tätigkeit in der konsularischen Vertretung aufnehmen.

Artykuł 28

1. Członkowie urzędu konsularnego nie podlegają ustawom i innym przepisom Państwa przyjmującego w zakresie ubezpieczeń społecznych.

2. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do członków personelu prywatnego zatrudnionych wyłącznie przez członków urzędu konsularnego, jeżeli:

- a) nie są obywatelami Państwa przyjmującego ani nie zamieszkują stale w tym Państwie;
- b) podlegają przepisom o ubezpieczeniu społecznym w Państwie wysyłającym lub państwie trzecim.

3. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, do których nie stosuje się postanowień ustępu 2, będą przestrzegać obowiązków nakładanych na pracodawców przez ustawy i inne przepisy o ubezpieczeniach społecznych Państwa przyjmującego.

Artykuł 29

Srodki transportu będące własnością Państwa wysyłającego i przeznaczone dla celów urzędu konsularnego lub będące własnością członków urzędu konsularnego i członków ich rodzin podlegają w Państwie przyjmującym obowiązkowemu ubezpieczeniu.

Artykuł 30

Członkowie rodzin korzystają z przywilejów i immunitetów przyznanych w niniejszej Konwencji członkom urzędu konsularnego, pod warunkiem, że nie są obywatelami Państwa przyjmującego, nie mają stałego miejsca zamieszkania w tym Państwie ani nie wykonują w nim działalności zarobkowej.

Artykuł 31

Członkowie urzędu konsularnego, którzy są obywatelami Państwa przyjmującego albo mają stałe miejsce zamieszkania w tym Państwie bądź wykonują w Państwie przyjmującym, poza swą działalnością urzędową, inną działalność zarobkową, korzystają tylko z przywilejów i immunitetów w zakresie składania zeznań co do faktów związanych z wykonywaniem swych funkcji oraz przedkładania korespondencji.

Artykuł 32

1. Członkowie urzędu konsularnego korzystają z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej Konwencji od chwili przybycia na terytorium Państwa przyjmującego w celu objęcia swego stanowiska lub, jeżeli znajdują się już na tym terytorium, od chwili przystąpienia do wykonywania swych funkcji w urzędzie konsularnym.

(2) Die Familienangehörigen der im Absatz 1 genannten Personen sowie die Mitglieder des Privatpersonals gelangen in den Genuß der in diesem Vertrag vorgesehenen Vorrechte und Immunitäten ab dem Zeitpunkt,

- a) in dem das Mitglied der konsularischen Vertretung nach Absatz 1 in den Genuß der Vorrechte und Immunitäten gelangt;
- b) in dem sie in das Hoheitsgebiet des Empfangsstaates einreisen, wenn sie das Hoheitsgebiet in einem späteren Zeitpunkt als das Mitglied der konsularischen Vertretung betreten;
- c) in dem sie Familienangehörige oder Mitglieder des Privatpersonals werden, wenn sie diese Eigenschaft später als in dem unter lit. b vorgesehenen Zeitpunkt erlangen.

(3) Ist die dienstliche Tätigkeit eines Mitglieds einer konsularischen Vertretung beendet, so werden seine Vorrechte und Immunitäten sowie diejenigen seiner Familienangehörigen und der Mitglieder seines Privatpersonals im Zeitpunkt der Ausreise des Betreffenden aus dem Empfangsstaat oder nach dem Ablauf einer hierfür gewährten angemessenen Frist hinfällig. Die Vorrechte und Immunitäten der im Absatz 2 bezeichneten Personen werden hinfällig, wenn die betreffende Person ihre Eigenschaft als Familienangehöriger verliert oder aus dem Privatpersonal eines Mitglieds der konsularischen Vertretung ausscheidet; beabsichtigen sie jedoch innerhalb einer angemessenen Frist aus dem Empfangsstaat auszureisen, so bleiben ihre Vorrechte und Immunitäten bis zu ihrer Ausreise bestehen.

(4) In bezug auf die von einem Mitglied der konsularischen Vertretung in Wahrnehmung seiner amtlichen Aufgaben vorgenommenen Handlungen bleibt die Immunität von der Jurisdiktion auf unbegrenzte Zeit bestehen.

(5) Stirbt ein Mitglied der konsularischen Vertretung, so genießen seine Familienangehörigen weiterhin die ihnen nach diesem Vertrag zustehenden Vorrechte und Immunitäten bis zu ihrer Ausreise aus dem Empfangsstaat oder bis zum Ablauf einer hierfür gewährten angemessenen Frist.

ABSCHNITT IV

Konsularische Aufgaben

Artikel 33

Aufgaben der Konsuln sind die Pflege freundschaftlicher Beziehungen, die Förderung der Entwicklung der kommerziellen, wirtschaftlichen, kulturellen und wissenschaftlichen Beziehungen zwischen den Vertragsparteien, der Schutz der Rechte und Interessen des Entsendestaates sowie seiner Staatsangehörigen und die Erleichterung des Fremdenverkehrs.

2. Członkowie rodziny osób wymienionych w ustępie 1, jak również członkowie personelu prywatnego, korzystają z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej Konwencji od chwili:

- a) od której członek urzędu konsularnego zaczyna korzystać z przywilejów i immunitetów zgodnie z ustępem 1;
- b) przybycia na terytorium Państwa przyjmującego, jeżeli przybyli na to terytorium w terminie późniejszym niż członek urzędu konsularnego;
- c) kiedy stali się członkami rodziny lub członkami personelu prywatnego, jeżeli nastąpiło to później niż jest przewidziane w punkcie b.

3. Gdy funkcje członka urzędu konsularnego ulegają zakończeniu, jego przywileje i immunitety, a także członków jego rodziny oraz członków jego personelu prywatnego wygasają w chwili, gdy osoby te opuszczają terytorium Państwa przyjmującego lub z upływem rozsądnego terminu, który został im wyznaczony w tym celu. Przywileje i immunitety osób wymienionych w ustępie 2 wygasają wówczas, gdy osoby te przestają być członkami rodziny lub członkami personelu prywatnego; jeżeli jednak osoby te zamierzają opuścić terytorium Państwa przyjmującego w rozsądnym terminie, ich przywileje i immunitety trwają aż do chwili wyjazdu.

4. W odniesieniu do czynności dokonanych przez członka urzędu konsularnego w wykonywaniu jego funkcji, immunitet jurysdykcyjny trwa bez ograniczenia w czasie.

5. W przypadku śmierci członka urzędu konsularnego członkowie jego rodziny korzystają nadal z przywilejów i immunitetów przyznanych im przez niniejszą Konwencję do chwili opuszczenia przez nich terytorium Państwa przyjmującego lub do upływu rozsądnego terminu, który został im wyznaczony w tym celu.

CZĘŚĆ IV

Funkcje konsularne

Artykuł 33

Zadaniem urzędnika konsularnego jest popieranie przyjaznych stosunków, przyczynianie się do rozwoju stosunków handlowych, gospodarczych, kulturalnych i naukowych między Umawiającymi się Stronami, ochrona praw i interesów Państwa wysyłającego i jego obywateli, a także ułatwianie ruchu turystycznego.

Artikel 34

Der Konsul nimmt die konsularischen Aufgaben in seinem Konsularbezirk wahr. Mit Zustimmung des Empfangsstaates kann er die konsularischen Aufgaben auch außerhalb seines Konsularbezirks wahrnehmen.

Artikel 35

Bei der Wahrnehmung ihrer Aufgaben können sich die Konsuln

- a) an die zuständigen örtlichen Behörden ihres Konsularbezirks sowie
- b) an die zuständigen Zentralbehörden des Empfangsstaates wenden, wenn letzteres auf Grund der Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften sowie der Übung dieses Staates oder auf Grund entsprechender zwischenstaatlicher Vereinbarungen zulässig ist.

Artikel 36

Der Konsul hat das Recht, nach den im Empfangsstaat geltenden Gesetzen und sonstigen Rechtsvorschriften für die angemessene Vertretung der Staatsangehörigen des Entsendestaates vor den Gerichten und anderen Behörden des Empfangsstaates zu sorgen, um vorläufige Maßnahmen zur Wahrung der Rechte und Interessen dieser Staatsangehörigen zu erwirken, wenn diese wegen Abwesenheit oder aus einem anderen Grund ihre Rechte und Interessen nicht selbst rechtzeitig wahrnehmen können.

Artikel 37

Der Konsul hat das Recht,

- a) ein Verzeichnis der Staatsangehörigen des Entsendestaates, die ihren Wohnsitz oder Aufenthalt in seinem Konsularbezirk haben, zu führen;
- b) Staatsangehörigen des Entsendestaates Pässe oder andere Reisedokumente auszustellen, zu verlängern, zu ändern oder zu entziehen;
- c) Sichtvermerke auszustellen.

Artikel 38

(1) Der Konsul hat das Recht, Trauungen vorzunehmen, vorausgesetzt, daß die beiden zukünftigen Ehepartner Staatsangehörige des Entsendestaates sind, die Eheschließung den Gesetzen und sonstigen Rechtsvorschriften des Entsendestaates entspricht und nicht im Widerspruch mit den Gesetzen und sonstigen Rechtsvorschriften des Empfangsstaates steht.

(2) Der Konsul hat das Recht, Geburten, Eheschließungen und Sterbefälle von Staatsangehörigen des Entsendestaates zu beurkunden und entsprechende Dokumente auszuhändigen. Dies ent-

Artykuł 34

Urządnik konsularny wykonuje funkcje konsularne w swoim okręgu konsularnym. Za zgodą Państwa przyjmującego może on je wykonywać również poza swoim okręgiem konsularnym.

Artykuł 35

Przy wykonywaniu funkcji urzędnicy konsularni mogą zwracać się do:

- a) właściwych miejscowych organów swojego okręgu konsularnego;
- b) właściwych centralnych organów Państwa przyjmującego, jeżeli na to zezwalają ustawy i inne przepisy lub zwyczaje tego Państwa albo umowy międzynarodowe.

Artykuł 36

Urządnik konsularny ma prawo, zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, zabezpieczać odpowiednie zastępstwo obywateli Państwa wysyłającego przed sądami lub innymi organami Państwa przyjmującego w celu uzyskania tymczasowych środków dla ochrony ich praw i interesów, gdy obywatele ci, z powodu nieobecności lub jakiegokolwiek innej przyczyny, nie są w stanie podjąć w odpowiednim czasie obrony swych praw i interesów.

Artykuł 37

Urządnik konsularny ma prawo:

- a) prowadzić rejestr obywateli Państwa wysyłającego zamieszkujących lub przebywających w jego okręgu konsularnym;
- b) wydawać obywatelom Państwa wysyłającego paszporty lub inne dokumenty podróży, przedłużać ich ważność, dokonywać w nich innych zmian, a także unieważniać je;
- c) wydawać wizy.

Artykuł 38

1. Urządnik konsularny ma prawo przyjmować oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński pod warunkiem, że przyszli małżonkowie są obywatelami Państwa wysyłającego oraz jeżeli jest to zgodne z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego i nie jest sprzeczne z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

2. Urządnik konsularny ma prawo prowadzić rejestrację urodzeń, małżeństw i zgonów obywateli Państwa wysyłającego oraz wydawać odpowiednie dokumenty. Postanowienie to nie zwal-

bindet die Staatsangehörigen des Entsendestaates nicht von der Verpflichtung, die auf diesem Gebiet im Empfangsstaat geltenden Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften einzuhalten.

(3) Der Konsul verständigt die zuständigen Behörden des Empfangsstaates von Beurkundungen, die er nach Absatz 2 vorgenommen hat, falls die Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften dieses Staates eine solche Verständigung erfordern.

Artikel 39

(1) Der Konsul hat das Recht,

- a) Erklärungen von Staatsangehörigen des Entsendestaates entgegenzunehmen, abzufassen und zu beglaubigen;
- b) letztwillige Verfügungen und andere Schriftstücke, die einseitige Rechtsgeschäfte von Staatsangehörigen des Entsendestaates betreffen, zu beurkunden, aufzunehmen, zu beglaubigen und zu verwahren;
- c) rechtserhebliche Urkunden von Staatsangehörigen des Entsendestaates sowie Unterschriften und Siegel auf solchen Urkunden zu beglaubigen;
- d) alle von Behörden des Entsendestaates oder des Empfangsstaates ausgestellten rechtserheblichen Urkunden sowie Abschriften und Auszüge aus diesen Urkunden zu beglaubigen;
- e) rechtserhebliche Urkunden aus der Sprache einer Vertragspartei in die der anderen zu übersetzen und die Richtigkeit solcher Übersetzungen zu beglaubigen;
- f) Verträge, die zwischen Staatsangehörigen des Entsendestaates geschlossen werden, aufzunehmen und zu beglaubigen, sofern sie sich nicht auf die Begründung, Übertragung und das Erlöschen von Rechten an Liegenschaften im Empfangsstaat beziehen;
- g) ohne Rücksicht auf die Staatsangehörigkeit der Vertragsschließenden Verträge aufzunehmen und zu beglaubigen, sofern die Verträge sich ausschließlich auf im Entsendestaat gelegene Vermögensschaften oder Rechte beziehen oder ausschließlich in diesem Staat zu erfüllen sind.

(2) Die im Absatz 1 genannten Urkunden werden, wenn sie von einem Konsul des Entsendestaates abgefaßt oder beglaubigt sind, als öffentliche oder öffentlich beglaubigte Urkunden angesehen und haben dieselbe rechtliche Bedeutung und Beweiskraft, als wären sie von den zuständigen Behörden des Empfangsstaates abgefaßt oder beglaubigt, es sei denn, sie stehen mit den Gesetzen und sonstigen Rechtsvorschriften des Empfangsstaates im Widerspruch.

nia obywateli Państwa wysyłającego od przestrzegania ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego obowiązujących w tym zakresie.

3. Urzędnik konsularny zawiadamia właściwe organy Państwa przyjmującego o rejestracji dokonanej zgodnie z postanowieniami ustępu 2, jeżeli ustawy i inne przepisy tego Państwa wymagają takiego zawiadomienia.

Artykuł 39

1. Urzędnik konsularny ma prawo:

- a) przyjmować, sporządzać i uwierzytelniać oświadczenia obywateli Państwa wysyłającego;
- b) przyjmować, sporządzać, uwierzytelniać i przechowywać w depozycie rozporządzenia ostatniej woli i inne dokumenty stwierdzające jednostronne czynności prawne obywateli Państwa wysyłającego;
- c) uwierzytelniać dokumenty, podpisy oraz pieczęcie na dokumentach obywateli Państwa wysyłającego;
- d) legalizować wszelkie dokumenty wydane przez organy Państwa wysyłającego lub Państwa przyjmującego oraz poświadczać odpisy i wyciągi z tych dokumentów;
- e) tłumaczyć dokumenty z języka jednej Umawiającej się Strony na język drugiej Umawiającej się Strony i uwierzytelniać zgodność tego rodzaju tłumaczeń;
- f) sporządzać i uwierzytelniać umowy, które zawierają między sobą obywatele Państwa wysyłającego, jeżeli nie dotyczą one ustanowienia, przeniesienia lub wygaśnięcia praw do nieruchomości znajdujących się w Państwie przyjmującym;
- g) sporządzać i uwierzytelniać umowy, bez względu na obywatelstwo osób będących stronami, jeżeli to umowy odnoszą się wyłącznie do mienia lub prawa istniejącego w Państwie wysyłającym albo będą wykonywane wyłącznie w tym Państwie.

2. Dokumenty, wymienione w ustępie 1, sporządzone, uwierzytelnione lub zalegalizowane przez urzędnika konsularnego Państwa wysyłającego, uważane są za dokumenty publiczne lub publicznie uwierzytelnione oraz mają taką samo moc prawną i moc dowodową, jak dokumenty uwierzytelnione lub zalegalizowane przez właściwe organy Państwa przyjmującego, jeżeli nie są sprzeczne z ustawami i innymi przepisami tego Państwa.

Artikel 40

Der Konsul hat das Recht, Schriftstücke, Geld und Wertsachen von Staatsangehörigen des Entsendestaates in Verwahrung zu nehmen.

Artikel 41

Der Konsul hat das Recht, auf Ersuchen der zuständigen Behörden des Entsendestaates Personen zu vernehmen und ihnen Schriftstücke zuzustellen, sofern diese Personen weder Staatsangehörige des Empfangsstaates noch Angehörige eines dritten Staates sind, und dies nach zwischenstaatlichen Vereinbarungen zwischen den Vertragsparteien zulässig oder sonst nicht mit den Gesetzen und sonstigen Rechtsvorschriften des Empfangsstaates unvereinbar ist. Hierbei dürfen Zwangsmaßnahmen weder angedroht noch angewendet werden.

Artikel 42

Der Konsul hat das Recht, vor den Gerichten und Verwaltungsbehörden des Empfangsstaates einzuschreiten, wenn sich die Notwendigkeit ergibt, für einen Staatsangehörigen des Entsendestaates, der seinen gewöhnlichen Aufenthalt im Empfangsstaat hat oder dessen Vermögen sich im Hoheitsgebiet des Empfangsstaates befindet, einen Vormund, Kurator oder sonst einen amtlichen Vertreter zu bestellen. Er hat insbesondere das Recht, eine geeignete Person als Vormund, Kurator oder sonstigen amtlichen Vertreter vorzuschlagen.

Artikel 43

Der Konsul hat das Recht, mit Staatsangehörigen des Entsendestaates zu verkehren sowie ihnen Rat und Hilfe zu erteilen einschließlich des Rechtes, ihnen, falls erforderlich, einen Rechtsbeistand zu verschaffen. Der Empfangsstaat wird die Möglichkeit dieses Verkehrs ebenso wie den Zutritt zur konsularischen Vertretung in keiner Weise beschränken.

Artikel 44

(1) Die Gerichte und Verwaltungsbehörden des Empfangsstaates werden den Konsul des Entsendestaates von jeder Verhaftung, Festnahme oder jedem sonstigen Entzug der persönlichen Freiheit eines Staatsangehörigen des Entsendestaates unverzüglich, spätestens aber innerhalb von drei Tagen unterrichten, damit er die erforderlichen Maßnahmen zum Schutz der Rechte und Interessen des Betroffenen ergreifen und damit der Betroffene den Schutz des Konsuls in Anspruch nehmen kann. Diese Behörden haben die vom Betroffenen an den Konsul gerichteten Mitteilungen unverzüglich weiterzuleiten.

Artykuł 40

Urządnik konsularny ma prawo przyjmować do depozytu dokumenty, pieniądze lub kosztowności od obywateli Państwa wysyłającego.

Artykuł 41

Urządnik konsularny ma prawo, na wniosek właściwych organów Państwa wysyłającego, przesłuchiwać osoby nie posiadające obywatelstwa Państwa przyjmującego ani obywatelstwa państwa trzeciego lub doręczać im pisma, jeżeli jest to zgodne z umowami międzynarodowymi między Umawiającymi się Stronami bądź nie pozostaje w sprzeczności z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego. Przy wykonywaniu tych czynności nie można stosować ani grozić stosowaniem środków przymusu.

Artykuł 42

Urządnik konsularny ma prawo występować wobec właściwych organów Państwa przyjmującego w przypadku konieczności ustanowienia opieki lub kurateli nad obywatelem Państwa wysyłającego, którego miejsce pobytu lub majątek znajduje się na terytorium Państwa przyjmującego; w szczególności ma on prawo proponować odpowiednią osobę na opiekuna, kuratora lub innego urzędowego zastępcę.

Artykuł 43

Urządnik konsularny ma prawo porozumiewać się z obywatelami Państwa wysyłającego, jak również udzielać im pomocy lub rady, a w razie konieczności zapewnić im opiekę prawną. Państwo przyjmujące nie będzie w żaden sposób ograniczać możliwości porozumiewania się z urzędem konsularnym ani dostępu do tego urzędu.

Artykuł 44

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni, urzędnika konsularnego o każdym przypadku aresztowania, zatrzymania lub pozbawienia wolności osobistej w innej formie obywatela Państwa wysyłającego, w celu podjęcia przez urzędnika konsularnego koniecznych środków dla ochrony praw i interesów tego obywatela jak również w tym celu, aby obywatel ten mógł skorzystać z opieki urzędnika konsularnego. Organy te obowiązane są niezwłocznie przekazywać wiadomości skierowane do urzędnika konsularnego przez taką osobę.

(2) Der Konsul hat das Recht, mit Staatsangehörigen des Entsendestaates, die verhaftet oder festgenommen worden sind oder denen die persönliche Freiheit auf irgendeine andere Art entzogen worden ist, zu verkehren und insbesondere sie zu besuchen und mit ihnen zu sprechen; er hat auch das Recht, den Betroffenen bei der Bestellung eines Rechtsbeistandes behilflich zu sein. Die Gerichte und Verwaltungsbehörden des Empfangsstaates gewähren dem Konsul dieses Recht spätestens am vierten Tag nach dem Tag der Verhaftung, der Festnahme oder des sonstigen Entzugs der persönlichen Freiheit und sodann in angemessenen Zeitabständen. Unbeschadet seiner sonstigen Rechte auf Grund dieses Vertrages hat sich der Konsul jedoch insoweit eines Einschreitens nach diesem Absatz zu enthalten, als der Betroffene dagegen ausdrücklich in Anwesenheit des Konsuls und eines Vertreters der zuständigen Behörden des Empfangsstaates Einspruch erhebt.

(3) Die zuständigen Behörden des Empfangsstaates werden die betroffenen Staatsangehörigen des Entsendestaates über alle Rechte, die ihnen nach diesem Artikel zustehen, unterrichten.

(4) Die in diesem Artikel genannten Rechte werden nach Maßgabe der Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften des Empfangsstaates unter der Bedingung ausgeübt, daß diese die Rechte nicht aufheben.

Artikel 45

(1) Die Befugnisse des Konsuls in Nachlassangelegenheiten sind im Vertrag zwischen der Republik Österreich und der Volksrepublik Polen über die wechselseitigen Beziehungen in bürgerlichen Rechtssachen und über Urkundenwesen vom 11. Dezember 1963 geregelt.

(2) Erlangen die zuständigen Behörden des Empfangsstaates Kenntnis von einem Nachlaß im Empfangsstaat, so verständigen sie unverzüglich den Konsul, falls als Erbe, Pflichtteilsberechtigter oder Vermächtnisnehmer ein Angehöriger des Entsendestaates in Betracht kommt. Erlangen die zuständigen Behörden des Empfangsstaates im Rahmen ihres Wirkungsbereiches Kenntnis von der Einleitung eines Verlassenschaftsverfahrens in einem dritten Staat, in dem ein Staatsangehöriger des Entsendestaates als Erbe, Pflichtteilsberechtigter oder Vermächtnisnehmer berufen ist, so werden sie den Konsul nach den gegebenen Möglichkeiten hiervon verständigen.

Artikel 46

Der Konsul hat das Recht,

- a) Schiffen des Entsendestaates und ihrer Besatzung während ihres Aufenthaltes in

2. Urzownik konsularny ma prawo porozumiewać się z obywatelem Państwa wysyłającego aresztowanym, zatrzymanym lub pozbawionym wolności osobistej w innej formie, a w szczególności odwiedzać go i rozmawiać z nim; ma on również prawo udzielać mu pomocy w zapewnieniu opieki prawnej. Właściwe organy Państwa przyjmującego udziela urzownikowi konsularnemu tego prawa najpóźniej czwartego dnia od daty aresztowania, zatrzymania lub pozbawienia wolności osobistej w innej formie, a następnie w rozsądnych odstępach czasu. Urzownik konsularny, bez uszczerbku dla swoich pozostałych uprawnień określonych w niniejszej Konwencji, powstrzyma się od czynności na rzecz obywatela Państwa wysyłającego przewidzianych w niniejszym ustępie, jeżeli sprzeciwia się on temu wyraźnie w obecności urzownika konsularnego i przedstawiciela właściwych organów Państwa przyjmującego.

3. Właściwe organy Państwa przyjmującego będą informować obywateli Państwa wysyłającego, których to dotyczy, o wszystkich uprawnieniach, które im przysługują zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

4. Uprawnienia określone w niniejszym artykule będą wykonywane zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego z zastrzeżeniem, że nie uchylają one tych uprawnień.

Artykuł 45

1. Uprawnienia urzownika konsularnego w sprawach spadkowych określone są w Umowie między Republiką Austrii a Polską Rzeczpospolitą Ludową o wzajemnych stosunkach z zakresu prawa cywilnego oraz o dokumentach z dnia 11 grudnia 1963 roku.

2. Jeżeli właściwe organy Państwa przyjmującego dowiedzą się o spadku w Państwie przyjmującym powiadomią niezwłocznie urzownika konsularnego, gdy obywatel Państwa wysyłającego wchodzi w rachubę jako spadkobierca, spadkobierca konieczny lub zapisobierca. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią również, w miarę możliwości, urzownika konsularnego, gdy w ramach swej działalności dowiedzą się o wszczęciu w państwie trzecim postępowania spadkowego, w którym obywatel Państwa wysyłającego powołany jest do spadku jako spadkobierca, spadkobierca konieczny lub zapisobierca.

Artykuł 46

Urzownik konsularny ma prawo:

- a) udzielać wszelkiej pomocy statkom Państwa wysyłającego i załogom podczas ich pobytu

den Hoheits- oder Binnengewässern des Empfangsstaates jede Hilfe angedeihen zu lassen. Die zuständigen Behörden des Empfangsstaates werden ihm dabei auf sein Ersuchen jede erforderliche Unterstützung gewähren;

- b) sich mit dem Kapitän und den anderen Mitgliedern der Besatzung des Schiffes des Entsendestaates in Verbindung zu setzen, nach Durchführung der üblichen Abfertigung den Kapitän und die anderen Mitglieder der Besatzung an Bord des Schiffes zu besuchen, ihren Besuch zu empfangen und ihnen gegenüber den zuständigen Behörden des Empfangsstaates Hilfe zu leisten;
- c) jede Erklärung und jedes andere Schriftstück, das nach den Gesetzen und sonstigen Rechtsvorschriften des Entsendestaates im Zusammenhang mit Schiffen vorgeschrieben ist, entgegenzunehmen, auszustellen oder zu unterschreiben;
- d) die Beachtung der die Schiffe und ihre Besatzung betreffenden Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften des Entsendestaates auf den Schiffen dieses Staates sicherzustellen.

Artikel 47

(1) Erleidet ein Schiff des Entsendestaates in den Hoheits- oder Binnengewässern des Empfangsstaates Schiffbruch, läuft es auf Grund oder wird es von einer anderen Havarie betroffen, so verständigen die zuständigen Behörden des Empfangsstaates hiervon unverzüglich den Konsul und treffen alle notwendigen Maßnahmen zur Rettung von Schiff, Passagieren, Mannschaft, Ladung und Gegenständen, die einen Teil des Schiffes oder seiner Ladung darstellen und über Bord gegangen sind. Die zuständigen Behörden des Empfangsstaates verständigen den Konsul unverzüglich von den getroffenen Maßnahmen und leisten ihm die nötige Hilfe bei der Ergreifung aller weiteren Schritte, die infolge der Havarie des Schiffes erforderlich geworden sind.

(2) In den im Absatz 1 angeführten Fällen hat der Konsul das Recht, im Fall der Abwesenheit des Eigentümers oder einer anderen verfügungsberechtigten Person in deren Namen Maßnahmen zur Sicherung des Schiffes und seiner Ladung zu treffen. Gehört die Ladung eines Schiffes einem Staatsangehörigen des Entsendestaates, so hat der Konsul gleichfalls das Recht, im Fall der Abwesenheit des Eigentümers oder einer anderen verfügungsberechtigten Person in deren Namen solche Maßnahmen zu treffen.

Artikel 48

(1) Beabsichtigt ein Gericht oder eine Verwaltungsbehörde des Empfangsstaates, an Bord

na wodach wewnętrznych lub na morzu terytorialnym Państwa przyjmującego. Właściwe organy Państwa przyjmującego będą mu na jego prośbę udzielać w tym niezbędnej pomocy;

- b) porozumiewać się z kapitanem i innymi członkami załogi statku Państwa wysyłającego, po dokonaniu zwykłej odprawy odwiedzać ich na pokładzie statku, przyjmować ich wizyty oraz udzielać im pomocy w stosunkach z właściwymi organami Państwa przyjmującego;
- c) zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego przyjmować, sporządzać lub podpisywać wszelkie oświadczenia i inne dokumenty dotyczące statków tego Państwa;
- d) zapewniać stosowanie na statkach Państwa wysyłającego ustaw i innych przepisów tego Państwa dotyczących statków i ich załog.

Artykuł 47

1. Właściwe organy Państwa przyjmującego będą informować niezwłocznie urzędnika konsularnego o każdym przypadku, gdy statek Państwa wysyłającego rozbije się, osiadzie na mieliźnie lub ulegnie innej awarii na morzu terytorialnym lub na wodach wewnętrznych Państwa przyjmującego, a także zastosują wszelkie środki w celu ratowania statku, pasażerów, załogi, ładunku lub przedmiotów, które stanowią część statku lub ładunku, a które znalazły się poza statkiem. Właściwe organy Państwa przyjmującego powiadomią niezwłocznie urzędnika konsularnego o zastosowanych środkach i udziela mu niezbędnej pomocy w celu podjęcia dalszych koniecznych kroków w związku z awarią statku.

2. W przypadkach określonych w ustępie 1 urzędnik konsularny — w razie nieobecności właściciela lub innej upoważnionej osoby — ma prawo działać w ich imieniu w celu zabezpieczenia statku i jego ładunku. Jeżeli ładunek jakiegokolwiek statku stanowi własność obywatela Państwa wysyłającego, urzędnik konsularny ma również prawo podjąć te działania w imieniu właściciela lub innej upoważnionej osoby w razie ich nieobecności.

Artykuł 48

1. W przypadku, gdy sądy lub inne właściwe organy Państwa przyjmującego zamierzają zasto-

eines Schiffes des Entsendestaates irgendeine Zwangsmaßnahme zu ergreifen oder dort eine amtliche Untersuchung durchzuführen, so setzt das Gericht oder die Verwaltungsbehörde des Empfangsstaates den Konsul hiervon in Kenntnis. Die Mitteilung hat vor Beginn der Maßnahme zu erfolgen, damit der Konsul bei deren Durchführung anwesend sein kann. Ist in dringenden Fällen eine Verständigung des Konsuls vor der Ergreifung der Maßnahme nicht möglich oder ist der Konsul bei der Durchführung der Maßnahme nicht anwesend, so werden die Gerichte oder die Verwaltungsbehörden des Empfangsstaates den Konsul unverzüglich von den durchgeführten Maßnahmen in Kenntnis setzen.

(2) Absatz 1 bezieht sich auch auf die Vernehmung des Kapitäns oder eines Mitglieds der Besatzung eines Schiffes des Entsendestaates am Ufer.

(3) Dieser Artikel bezieht sich nicht auf die Zoll-, Paß- und Sanitätskontrolle sowie auf die Handlungen, die auf Ersuchen oder mit Zustimmung des Kapitäns des Schiffes erfolgen.

Artikel 49

Die Artikel 46, 47 und 48 werden sinngemäß auf Luftfahrzeuge, die im Entsendestaat registriert sind, ausgenommen Militärluftfahrzeuge, angewendet.

Artikel 50

Der Konsul darf jede andere ihm vom Entsendestaat übertragene konsularische Aufgabe wahrnehmen, wenn der Empfangsstaat dagegen keinen Einspruch erhebt.

Artikel 51

(1) Die konsularische Vertretung kann im Hoheitsgebiet des Empfangsstaates die nach den Gesetzen und sonstigen Rechtsvorschriften des Entsendestaates für Amtshandlungen zu entrichtenden Gebühren und Kosten erheben.

(2) Die vereinnahmten Beträge der im Absatz 1 genannten Gebühren und Kosten sind im Empfangsstaat von allen Steuern und sonstigen Abgaben befreit.

ABSCHNITT V

Allgemeine und Schlußbestimmungen

Artikel 52

(1) Alle Personen, die nach diesem Vertrag Vorrechte und Immunitäten genießen, sind unbeschadet derselben verpflichtet, die Gesetze und sonstigen Rechtsvorschriften des Empfangsstaates zu beachten.

sowas wie jegkolewkie środki przymusu lub podjąć dochodzenie urzędowe na pokładzie statku Państwa wysyłającego, powiadomią o tym urzędnika konsularnego. Wspomniane powiadomienie będzie przekazane przed podjęciem tych czynności w taki sposób, aby umożliwić urzędnikowi konsularnemu obecność przy ich wykonywaniu. Jeżeli ze względu na pilność sprawy uprzednie powiadomienie urzędnika konsularnego było niemożliwe lub nie był on obecny przy tych czynnościach, sądy lub inne właściwe organy Państwa przyjmującego poinformują go niezwłocznie o zastosowanych środkach.

2. Postanowienia ustępu 1 odnoszą się również do przesłuchiwania na łodzi kapitana lub członka załogi statku Państwa wysyłającego.

3. Postanowień niniejszego artykułu nie stosuje się do kontroli celnej, paszportowej i sanitarnej, jak też do czynności podjętych na prośbę lub za zgodą kapitana statku.

Artykuł 49

Postanowienia artykułów 46, 47 i 48 będą miały odpowiednie zastosowanie do statków powietrznych zarejestrowanych w Państwie wysyłającym, z wyjątkiem samolotów wojskowych.

Artykuł 50

Urzędnik konsularny może wykonywać wszelkie inne funkcje konsularne powierzone mu przez Państwo wysyłające, jeżeli Państwo przyjmujące nie sprzeciwi się temu.

Artykuł 51

1. Urząd konsularny może pobierać na terytorium Państwa przyjmującego za czynności urzędowe opłaty i inne należności ustalone ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego.

2. Kwoty pobierane z tytułu opłat i należności wymienionych w ustępie 1 wolne są w Państwie przyjmującym od wszelkich podatków i opłat.

CZĘŚĆ V

Postanowienia ogólne i końcowe

Artykuł 52

1. Wszystkie osoby, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie niniejszej Konwencji obowiązane są bez uszczerbku dla tych przywilejów i immunitetów, przestrzegać ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego.

(2) Die konsularischen Räumlichkeiten werden nicht in einer Weise benützt werden, die mit der Wahrnehmung der konsularischen Aufgaben unvereinbar ist.

Artikel 53

Werden konsularische Aufgaben von Mitgliedern der diplomatischen Mission des Entsendestaates im Empfangsstaat wahrgenommen, so ist dieser Vertrag anzuwenden unbeschadet der Vorrechte und Immunitäten, die den Mitgliedern der diplomatischen Mission auf Grund ihrer Stellung als Diplomat im Empfangsstaat zustehen.

Artikel 54

Dieser Vertrag läßt andere zwischenstaatliche Vereinbarungen zwischen den Vertragsparteien unberührt.

Artikel 55

Dieser Vertrag ist zu ratifizieren; die Ratifikationsurkunden werden in Warschau ausgetauscht.

Artikel 56

Dieser Vertrag tritt am sechzigsten Tag nach dem Tag des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft. Er bleibt in Kraft, solange ihn nicht eine der beiden Vertragsparteien kündigt. Die Kündigung wird zwölf Monate nach dem Tag der Notifikation wirksam.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten der Vertragsparteien diesen Vertrag unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

GESCHEHEN in Wien, am 2. Oktober 1974 in zwei Urschriften, in deutscher und polnischer Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für die Republik Österreich:

Haymerle m. p.

Für die Volksrepublik Polen:

J. Czyrek m. p.

2. Pomieszczenia konsularne nie będą używane w sposób niezgodny z wykonywaniem funkcji konsularnych.

Artykuł 53

W przypadkach wykonywania funkcji konsularnych przez członków przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego w Państwie przyjmującym, postanowienia niniejszej Konwencji stosuje się bez uszczerbku dla przywilejów i immunitetów przysługujących członkom przedstawicielstwa dyplomatycznego na podstawie przysługującego im w Państwie przyjmującym statusu dyplomatycznego.

Artykuł 54

Konwencja niniejsza nie narusza innych umów międzynarodowych między Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 55

Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

Artykuł 56

Konwencja niniejsza wejdzie w życie sześćdziesiątego dnia, licząc od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i pozostanie w mocy do chwili wypowiedzenia jej przez jedną z Umawiających się Stron. Wypowiedzenie nabierze skutków prawnych po upływie dwunastu miesięcy od dnia notyfikacji.

Na dowód czego upoważnieni Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą Konwencję i opatrzili ją pieczęciami.

Sporządzono w Wiedniu dnia 2 października 1974 roku w dwóch oryginałach, każdy w języku niemieckim i polskim, przy czym obydwie teksty są jednakowo autentyczne.

Za Republikę Austrii:

Haymerle m. p.

Za Polską Rzeczpospolitą Ludową:

J. Czyrek m. p.

Die vom Bundespräsidenten unterzeichnete und vom Vizekanzler gegengezeichnete Ratifikationsurkunde wurde am 23. Mai 1975 ausgetauscht; der Vertrag tritt gemäß seinem Art. 56 am 22. Juli 1975 in Kraft.

Kreisky

384.

Der Nationalrat hat beschlossen:

Der Abschluß des nachstehenden Staatsvertrages wird genehmigt:

ABKOMMEN

ZWISCHEN DER REPUBLIK ÖSTERREICH UND DER VOLKSREPUBLIK POLEN ZUR VERMEIDUNG DER DOPPELBESTEuerung AUF DEM GEBIETE DER STEUERN VOM EINKOMMEN UND VOM VERMÖGEN

Der Bundespräsident der Republik Österreich
und
der Staatsrat der Volksrepublik Polen

sind, von dem Wunsche geleitet, zwecks Entwicklung und Erleichterung der wirtschaftlichen Beziehungen der beiden Staaten die Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen zu vermeiden, übereingekommen, ein Abkommen abzuschließen, und haben zu diesem Zweck zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Bundespräsident der Republik Österreich:
Herrn Dr. Alfred Twaroch,
Sektionschef im Bundesministerium für Finanzen

Der Staatsrat der Volksrepublik Polen:
Herrn Josef Czyrek,
Vizeminister für Außenangelegenheiten.

Diese Bevollmächtigten haben, nachdem sie ihre Vollmachten ausgetauscht und diese in guter und gehöriger Form befunden haben, folgendes vereinbart:

ARTIKEL 1

Persönlicher Geltungsbereich

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragstaat oder in beiden Vertragstaaten ansässig sind.

ARTIKEL 2

Unter das Abkommen fallende Steuern

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die in einem der Vertragstaaten erhoben werden.

UMOWA

MIEDZY REPUBLIKĄ AUSTRII A POLSKĄ RZECZĄPOSPOLITĄ LUDOWĄ W SPRAWIE ZAPOBIEŻENIA PODWÓJNEMU OPODATKOWANIU W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU

Prezydent Związkowy Republiki Austrii
i
Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

powodowani chęcią rozwijania i ułatwiania stosunków gospodarczych obu Państw postanowili zawrzeć Umowę w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków od dochodu i majątku i w tym celu wyznaczili swoich pełnomocników:

Prezydent Związkowy Republiki Austrii:
Pana Dr Alfreda Twarocha,
Kierownika Sekcji w Związkowym Ministerstwie Finansów

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
Pana Józefa Czyrka,
Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Pełnomocnicy po wymianie swoich pełnomocnictw uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, uzgodnili, co następuje:

ARTYKUŁ 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza Umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

ARTYKUŁ 2

Podatki, których dotyczy Umowa

(1) Niniejsza Umowa dotyczy — bez względu na sposób poboru — podatków od dochodu i od majątku, które pobiera się w jednym z obu Umawiających się Państw.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den zur Zeit bestehenden Steuern, für die dieses Abkommen gilt, gehören insbesondere

a) in der Volksrepublik Polen:

1. podatek dochodowy (die Einkommensteuer);
2. podatek od wynagrodzeń (die Lohnsteuer);
3. podatek wyrównawczy (podatek wyrównawczy do podatku dochodowego albo do podatku od wynagrodzeń) (die Ergänzungsteuer zur Einkommensteuer oder Lohnsteuer).

b) in der Republik Österreich:

1. die Einkommensteuer;
2. die Körperschaftsteuer;
3. die Aufsichtsratsabgabe;
4. die Vermögensteuer;
5. die Abgabe von Vermögen, die der Erbschaftssteuer entzogen sind;
6. die Gewerbesteuer einschließlich der Lohnsummensteuer;
7. die Grundsteuer;
8. die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben;
9. die Beiträge von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben zum Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen;
10. die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken.

(2) Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku ze sprzedaży ruchomego lub nieruchomego majątku, jak również podatki od przyrostu majątku.

(3) Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy Umowa, należą w szczególności:

a) w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

1. podatek dochodowy;
2. podatek od wynagrodzeń;
3. podatek wyrównawczy (podatek wyrównawczy do podatku dochodowego, albo podatku od wynagrodzeń);

b) w Republice Austrii:

1. podatek dochodowy (die Einkommensteuer);
2. podatek od osób prawnych (die Körperschaftsteuer);
3. danina członków rad nadzorczych (die Aufsichtsratsabgabe);
4. podatek majątkowy (die Vermögensteuer);
5. podatek od majątku, nie podlegającego podatkowi spadkowemu (die Abgabe von Vermögen, die der Erbschaftssteuer entzogen sind);
6. podatek przemysłowy łącznie z podatkiem od sumy płac (die Gewerbesteuer einschließlich der Lohnsummensteuer);
7. podatek gruntowy (die Grundsteuer);
8. danina od gospodarstw rolnych i leśnych (die Abgabe von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben);
9. składki gospodarstw rolnych i leśnych na rzecz Funduszu Wyrównawczego zasiłków rodzinnych (die Beiträge von land- und forstwirtschaftlichen Betrieben zum Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen);
10. danina od wartości niezabudowanych gruntów (die Abgabe vom Bodenwert bei unbebauten Grundstücken).

(4) Dieses Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder ähnlicher Art, die künftig neben den zurzeit bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden.

(5) Die Bestimmungen dieses Abkommens über die Besteuerung des Einkommens oder des Vermögens gelten entsprechend für die nicht nach dem Einkommen oder dem Vermögen berechnete Gewerbesteuer.

ARTIKEL 3

Allgemeine Definitionen

(1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert:

- a) bedeuten die Ausdrücke „ein Vertragsstaat“ und „der andere Vertragsstaat“, je nach dem Zusammenhang, die Volksrepublik Polen oder die Republik Österreich,
- b) bedeutet der Ausdruck „Person“ natürliche Personen und Gesellschaften,
- c) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft“ juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden,
- d) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaates“ und „Unternehmen des anderen Vertragsstaates“, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird,
- e) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“ in der Volksrepublik Polen den Minister der Finanzen und in der Republik Österreich den Bundesminister für Finanzen.

(2) Bei Anwendung dieses Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder nicht anders definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, welche Gegenstand dieses Abkommens sind.

ARTIKEL 4

Steuerlicher Wohnsitz

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragsstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthaltes, des Ortes ihrer Geschäftsführung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist.

(4) Niniejsza Umowa dotyczy również wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które w przyszłości będą pobierane obok istniejących podatków lub w ich miejsce.

(5) Postanowienia niniejszej Umowy w zakresie opodatkowania dochodu albo majątku mają odpowiednie zastosowanie do podatku przemysłowego, dla którego podstawy obliczenia nie stanowią dochód lub majątek.

ARTYKUŁ 3

Ogólne definicje

(1) W rozumieniu Umowy, jeżeli z kontekstu nic innego nie wynika:

- a) wyrażenia „Umawiające się Państwo“ i „drugie Umawiające się Państwo“ oznaczają odpowiednio Polską Rzeczpospolitą Ludową lub Republikę Austrii;
- b) wyrażenie „osoba“ obejmuje osoby fizyczne i spółki;
- c) wyrażenie „spółka“ oznacza osoby prawne lub jednostki prawne, które dla opodatkowania traktuje się jako osoby prawne;
- d) wyrażenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa“ i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa“ oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo, prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, albo przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- e) wyrażenie „właściwa władza“ oznacza w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Ministra Finansów i w Republice Austrii — Związkowego Ministra Finansów.

(2) Przy stosowaniu niniejszej Umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nic innego nie wynika, każde inaczej niezdefiniowane określenie ma takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Państwa w zakresie podatków, które są przedmiotem niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

(1) W rozumieniu niniejszej Umowy wyrażenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie“ oznacza osobę, która według prawa tego Państwa podlega tam obowiązkowi podatkowemu, z uwagi na jej miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu, albo inne podobne znamiona.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt folgendes:

- a) die Person gilt als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt. Verfügt sie in beiden Vertragsstaaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat;
- b) kann nicht bestimmt werden, in welchem Vertragsstaat die Person die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat, oder verfügt sie in keinem der Vertragsstaaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;
- c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Vertragsstaaten oder in keinem der Vertragsstaaten, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, dessen Staatsangehörigkeit sie besitzt.

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

ARTIKEL 5

Betriebstätte

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebstätte“ eine feste Geschäftseinrichtung, in der die Tätigkeit des Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck „Betriebstätte“ umfaßt insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstätte,
- f) ein Bergwerk, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen,
- g) eine Bauausführung oder Montage, deren Dauer vierundzwanzig Monate überschreitet.

(2) Jeżeli stosownie do ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas stosuje się następujące zasady:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania. Jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze;
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym Umawiającym się Państwie, wówczas uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Umawiających się Państwach lub nie przebywa w żadnym z Umawiających się Państw, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania na terytorium tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem.

(3) Jeżeli stosownie do ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

ARTYKUŁ 5

Zakład

(1) W rozumieniu niniejszej Umowy wyrażenie „zakład“ oznacza stałą placówkę, w której całkowicie albo częściowo wykonuje się działalność przedsiębiorstwa.

(2) Wyrażenie „zakład“ obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządzania,
- b) filię,
- c) biuro, w którym prowadzona jest działalność handlowa,
- d) zakład fabryczny,
- e) warsztat,
- f) kopalnię, kamieniołom, albo inne miejsce wydobywania bogactw ziemnych,
- g) budowę albo montaż, których okres przekracza 24 miesiące.

- (3) Als Betriebsstätten gelten nicht:
- Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden,
 - Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden,
 - Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zwecke unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden,
 - feste Geschäftseinrichtungen, die ausschließlich zu dem Zwecke unterhalten werden, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen,
 - eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen zu werben, Informationen zu erteilen, wissenschaftliche Forschung zu betreiben oder ähnliche Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen.
- (4) Ist eine Person, mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 5, in einem Vertragsstaat für ein Unternehmen des anderen Vertragsstaates tätig, so gilt eine in dem erstgenannten Staat gelegene Betriebsstätte als gegeben, wenn die Person eine Vollmacht besitzt, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und die Vollmacht in diesem Staat gewöhnlich ausübt, es sei denn, daß sich ihre Tätigkeit auf den Einkauf von Gütern oder Waren für das Unternehmen beschränkt.
- (5) Ein Unternehmen eines Vertragsstaates wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in dem anderen Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.
- (6) Allein dadurch, daß eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die in dem anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder in anderer Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird eine der beiden Gesellschaften nicht zur Betriebsstätte der anderen.
- (3) Nie stanowią zakładu:
- placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr albo towarów przedsiębiorstwa,
 - zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa utrzymywanych wyłącznie dla składowania, wystawiania lub wydawania,
 - zapasy dóbr albo towarów przedsiębiorstwa, utrzymywanych wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo,
 - stałe placówki, utrzymywane wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa, albo w celu uzyskiwania informacji,
 - stałe urządzenie utrzymywane wyłącznie dla celów reklamowych, dla dostarczania informacji, prowadzenia badań naukowych lub wykonywania podobnej działalności o przygotowawczym lub pomocniczym charakterze.
- (4) Jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 5, działa w Umawiającym się Państwie dla przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, uważa się, iż w tym pierwszym Państwie istnieje zakład, jeżeli ta osoba posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo w tym Państwie zwykle wykonuje, chyba, że jej działalność ogranicza się tylko do zakupu dla przedsiębiorstwa dóbr lub towarów.
- (5) Nie będzie się traktować przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa za posiadające zakład w drugim Umawiającym się Państwie, tylko z tego powodu, że wykonuje tam czynności przez maklera, komisanta albo innego niezależnego przedstawiciela, o ile te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności handlowej.
- (6) Sam fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie, kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę mającą siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, albo tam wykonującą swoje czynności (przez posiadanie tam zakładu albo w inny sposób), nie oznacza, że jedna z nich jest zakładem drugiej.

ARTIKEL 6

Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen

(1) Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen dürfen in dem Staat besteuert werden, in dem dieses Vermögen liegt.

ARTYKUŁ 6

Dochody z nieruchomości

(1) Dochody z majątku nieruchomego mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek jest położony.

(2) Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ bestimmt sich nach dem Recht des Vertragstaates, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfaßt in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, auf die die Vorschriften des Privatrechtes über Grundstücke Anwendung finden, die Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie die Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen.

Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für die Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung eines freien Berufes dient.

ARTIKEL 7

Unternehmensgewinne

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragstaates dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, daß das Unternehmen seine Tätigkeit im anderen Vertragstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit auf diese Weise aus, so dürfen die Gewinne des Unternehmens in dem anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragstaates seine Tätigkeit in dem anderen Vertragstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so sind in jedem Vertragstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zuzurechnen, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unter-

(2) Wyrażenie „majątek nieruchomy“ rozumie się według prawa Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Pojęcie to obejmuje w każdym przypadku przynależność do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa do których zastosowanie mają przepisy prawa cywilnego o gruntach, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych.

Statki i samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

(3) Ustęp 1 stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu lub dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

(4) Ustępy 1 do 3 stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

ARTYKUŁ 7

Zyski z przedsiębiorstw

(1) Zyski z przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba, że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie jednak w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

(2) Jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

(3) Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi niezależnie od tego czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład czy gdzie indziej.

(4) O ile w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego

nehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, daß dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt; die Art der angewendeten Gewinnaufteilung muß jedoch so sein, daß das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Auf Grund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, daß ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

(8) Die Bestimmungen dieses Artikels sind auch auf Gewinnanteile aus einer Beteiligung als stiller Gesellschafter an einem Unternehmen anzuwenden.

ARTIKEL 8

Schifffahrt und Luftfahrt

(1) Eine in einem Vertragsstaat ansässige Person darf mit Gewinnen aus dem Betrieb von Schiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

(2) Eine in einem Vertragsstaat ansässige Person darf mit Gewinnen aus dem Betrieb von Binnenschiffen im internationalen Verkehr nur in diesem Vertragsstaat besteuert werden.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten auch, wenn das Unternehmen im Gebiet des anderen Staates eine Agentur für die Beförderung von Personen oder Waren betreibt oder wenn der Betrieb mit gecharterten Fahrzeugen, Containern oder mit im LASH-System betriebenen Barken durchgeführt wird. Dies gilt jedoch nur für Tätigkeiten, die unmittelbar mit der Luftfahrt und Schifffahrt, einschließlich des Zubringerdienstes zusammenhängen.

(4) Die Bestimmungen dieses Artikels gelten auch für Beteiligungen von Unternehmen der Luftfahrt an einer Betriebsgemeinschaft, unabhängig davon, ob der Verkehr mit eigenen oder gecharterten Fahrzeugen durchgeführt wird.

poszczególne części, ustęp 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami tego artykułu.

(5) Zysk zakładu nie może być ustalony na podstawie samego tylko zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa.

(6) Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba, że istnieją powody, aby postąpić inaczej.

(7) Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej Umowy, postanowienia tego artykułu nie naruszają postanowień tych innych artykułów.

(8) Postanowienia tego artykułu mają również zastosowanie do udziałów w zyskach z tytułu uczestnictwa w przedsiębiorstwie w charakterze cichego wspólnika.

ARTYKUŁ 8

Żegluga morska, śródlądowa i powietrzna

(1) Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie osiągająca zyski z eksploatacji statków morskich lub samolotów w komunikacji międzynarodowej może być opodatkowana tylko w tym Umawiającym się Państwie.

(2) Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie osiągająca zyski z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków żegluga śródlądowej może być opodatkowana tylko w tym Umawiającym się Państwie.

(3) Postanowienia ustępu 1 i 2 mają również zastosowanie, gdy przedsiębiorstwo posiada na obszarze drugiego Państwa agenturę dla przewozu osób lub towarów albo gdy przewóz odbywa się czarterowymi pojazdami, contenerami albo barkami eksploatowanymi w systemie LASH. Ma to jednak zastosowanie tylko w odniesieniu do czynności, które pozostają w związku z żeglugą powietrzną, morską i śródlądową, włączając w to usługę dostawczą.

(4) Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie w odniesieniu do udziałów przedsiębiorstw żegluga powietrznej we wspólnocie eksploatacyjnej, niezależnie od tego czy przewóz przeprowadzany jest przy pomocy własnych lub czarterowych pojazdów.

ARTIKEL 9

Verbundene Unternehmen

Wenn

- a) ein Unternehmen eines Vertragstaates unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder am Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragstaates beteiligt ist, oder
- b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder am Kapital eines Unternehmens eines Vertragstaates und eines Unternehmens des anderen Vertragstaates beteiligt sind,

und in diesen Fällen zwischen den beiden Unternehmen hinsichtlich ihrer kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen Bedingungen vereinbart oder auferlegt werden, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

ARTIKEL 10

Dividenden

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragstaat ansässige Gesellschaft an eine in dem anderen Vertragstaat ansässige Person zahlt, dürfen in dem anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden dürfen jedoch in dem Vertragstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber 10 vom Hundert des Bruttobetragtes der Dividenden nicht übersteigen.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien oder anderen Rechten — ausgenommen Forderungen — mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien gleichgestellt sind.

(4) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragstaat ansässige Empfänger der Dividenden in dem anderen Vertragstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine Betriebsstätte hat und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(5) Bezieht eine in einem Vertragstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragstaat, so darf dieser andere Staat

ARTYKUŁ 9

Przedsiębiorstwa powiązane

Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli albo w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo
- b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i w tych przypadkach między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

ARTYKUŁ 10

Dywidendy

(1) Dywidendy, które płaci spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

(2) Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę; podatek nie może jednak przekroczyć 10% kwoty dywidendy brutto.

(3) Użyty w tym artykule wyraz „dywidendy“ oznacza wpływy z akcji lub innych praw związanych z udziałem w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również wpływy pochodzące z innych udziałów w spółce, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, zrównane są z wpływami z akcji.

(4) Nie stosuje się ustępów 1 i 2, jeżeli odbiorca dywidendy mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, ma zakład w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki placącej dywidendy a udziały, z tytułu których wypłaca się dywidendy — faktycznie należą do tego zakładu. W tym przypadku należy stosować artykuł 7.

(5) Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa,

weder die Dividenden besteuern, die die Gesellschaft an nicht in diesem Staat ansässige Personen zahlt, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nicht ausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nicht ausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus in dem anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

ARTIKEL 11

Zinsen

(1) Zinsen, die aus einem Vertragstaat stammen und an eine in dem anderen Vertragstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen nur in dem anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus öffentlichen Anleihen, aus Schuldverschreibungen, auch wenn sie durch Pfandbriefe an Grundstücken gesichert oder mit einer Gewinnbeteiligung ausgestattet sind, und aus Forderungen jeder Art sowie alle anderen Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, aus dem sie stammen, den Einkünften aus Darlehen gleichgestellt sind.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragstaat ansässige Empfänger der Zinsen in dem anderen Vertragstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine Betriebsstätte hat und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen Schuldner und Gläubiger oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die gezahlten Zinsen, gemessen an der zugrundeliegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Gläubiger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf diesen letzten Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht jedes Vertragstaates und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

ARTIKEL 12

Lizenzgebühren

(1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragstaat stammen und an eine in dem anderen Vertragstaat ansässige Person gezahlt werden, dürfen nur in dem anderen Staat besteuert werden.

(2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Lizenzgebühren“ bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten, Patenten,

wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend, które ta spółka płaci osobom nie mającym miejsca zamieszkania lub siedziby w tym drugim Państwie, ani też obciążać zysku spółki podatkiem od niewydzielonego zysku, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydzielone zyski całkowicie albo częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

ARTYKUŁ 11

Odsetki

(1) Odsetki, które pochodzą z jednego Umawiającego się Państwa i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w tym drugim Państwie.

(2) Użyty w tym artykule wyraz „odsetki“ oznacza dochody od publicznych pożyczek, od skryptów dłużnych, także wtedy, kiedy są one zabezpieczone prawem zastawu na gruntach albo są zabezpieczone udziałem w zyskach i z roszczeń wszelkiego rodzaju, jak też wszelkie inne dochody, które według prawa podatkowego Państwa, z którego pochodzą zrównane są z dochodami z pożyczek.

(3) Postanowienia ustępu 1 nie należy stosować, jeżeli odbiorca odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, ma zakład w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą odsetki, i jeżeli roszczenie, dla którego zaspokojenia są płacone odsetki, faktycznie należy do tego zakładu. W tym przypadku należy stosować artykuł 7.

(4) Jeżeli między dłużnikiem i wierzycielem lub między każdym z nich a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone odsetki przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, wówczas postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym wypadku nadwyżka ponad tę kwotę może być opodatkowana według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 12

Należności licencyjne

(1) Należności licencyjne, pochodzące z jednego Umawiającego się Państwa, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym drugim Państwie.

(2) Użyte w tym artykule wyrażenie „należności licencyjne“ oznacza wszelkiego rodzaju wynagrodzenia, które się płaci za użytkowanie lub prawo do użytkowania praw autorskich, patentów,

Warenzeichen (trade mark oder trade name), Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln und Produktionsverfahren oder für die Benutzung oder das Recht auf Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen oder für die Benutzung oder das Recht auf Benutzung von kinematographischen Filmen oder Filmbandaufnahmen oder Magnetbandaufnahmen für Fernsehen oder Rundfunk gezahlt werden.

(3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Lizenzgebühren in dem anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine Betriebsstätte hat und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(4) Bestehen zwischen Schuldner und Gläubiger oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die gezahlten Lizenzgebühren, gemessen an der zugrundeliegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Gläubiger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf diesen letzten Betrag angewendet. In diesem Fall darf der übersteigende Betrag nach dem Recht jedes Vertragsstaates und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

ARTIKEL 13

Veräußerungsgewinne

(1) Gewinne aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 dürfen in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem dieses Vermögen liegt.

(2) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte darstellt, die ein Unternehmen eines Vertragsstaates in dem anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, über die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für die Ausübung eines freien Berufes in dem anderen Vertragsstaat verfügt, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder zusammen mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, dürfen in dem anderen Staat besteuert werden. Jedoch dürfen Gewinne aus der Veräußerung des in Artikel 22 Absatz 3 genannten beweglichen Vermögens nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem dieses bewegliche Vermögen nach dem angeführten Artikel besteuert werden kann.

znaków towarowych (trade mark lub trade name), wzorów albo modeli, planów, tajnych formuł i procesów produkcyjnych albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania wyposażenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, lub za udostępnienie doświadczeń przemysłowych, handlowych lub naukowych albo za użytkowanie lub prawo do użytkowania filmów kinematograficznych albo taśm filmowych lub magnetofonowych dla telewizji lub radia.

(3) Ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli odbiorca opłat licencyjnych mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, ma zakład w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą opłaty licencyjne, a prawo albo wartości majątkowe, za które płaci się opłaty licencyjne, rzeczywiście należą do tego zakładu. W tym przypadku należy stosować artykuł 7.

(4) Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem albo między każdym z nich a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne przekraczają w stosunku do świadczenia podstawowego kwotę, którą dłużnik i wierzyciel umówiliby bez tych stosunków, wówczas artykuł ten stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę może być opodatkowana według prawa każdego Umawiającego się Państwa oraz przy uwzględnieniu innych przepisów niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 13

Zyski ze sprzedaży majątku

(1) Zyski ze sprzedaży majątku nieruchomego w rozumieniu artykułu 6 ustęp 2 mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym majątek ten się znajduje.

(2) Zyski ze sprzedaży ruchomego majątku stanowiącego majątek zakładu, który przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo przynależnego do stałego urzędnia, którym osoba zamieszkała w jednym Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie, dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy sprzedaży takiego zakładu (odrębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiego stałego urzędnia, mogą być opodatkowane w drugim Państwie. Jednakże zyski ze sprzedaży ruchomego majątku wymienionego w artykule 22 ustęp 3 mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ten majątek ruchomy według wspomnianego artykułu może zostać opodatkowany.

(3) Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1 und 2 nicht genannten Vermögens dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

ARTIKEL 14

Freie Berufe

(1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit ähnlicher Art bezieht, dürfen nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, daß die Person für die Ausübung ihrer Tätigkeit in dem anderen Vertragsstaat regelmäßig über eine feste Einrichtung verfügt. Verfügt sie aber über eine solche feste Einrichtung, so dürfen die Einkünfte in dem anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können.

(2) Der Ausdruck „freier Beruf“ umfaßt insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Rechtsanwälte, Architekten, Ingenieure, Ärzte und Zahnärzte.

ARTIKEL 15

Unselbständige Arbeit

(1) Vorbehaltlich der Artikel 16, 18 und 19 dürfen Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige natürliche Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, daß die Arbeit in dem anderen Vertragsstaat ausgeübt wird. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so dürfen die dafür bezogenen Vergütungen in diesem anderen Staat besteuert werden.

(2) Ungeachtet des Absatzes 1 dürfen Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für eine in dem anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur in dem erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

- a) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht in dem anderen Staat ansässig ist, und
- b) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber in dem anderen Staat hat, und
- c) der Empfänger sich in dem anderen Staat nicht länger als ein Jahr aufhält.

(3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels dürfen Vergütungen für unselb-

(3) Zyski ze sprzedaży majątku nie wymienionego w ustępach 1 lub 2 mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym sprzedający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

ARTYKUŁ 14

Wolne zawody

(1) Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej działalności podobnego rodzaju, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba, że dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona normalnie stałą placówką. Jeżeli rozporządza ona taką stałą placówką, wówczas dochody mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jednak tylko o tyle, o ile mogą być przypisane tej stałej placówce.

(2) Określenie „wolny zawód“ obejmuje w szczególności samodzielne wykonywanie działalności naukowej, literackiej, artystycznej, dydaktycznej albo oświatowej, jak również samodzielną działalność adwokatów, architektów, inżynierów, lekarzy i lekarzy dentystów.

ARTYKUŁ 15

Praca najemna

(1) Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 16, artykułu 18 i artykułu 19 pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, chyba, że wykonuje pracę w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, wówczas osiągnięte za nią wynagrodzenia mogą być opodatkowane w tym drugim państwie.

(2) Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia jakie osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej na terenie drugiego Umawiającego się Państwa, mogą być opodatkowane tylko w pierwszym powołanym Państwie, jeżeli:

- a) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę albo za pracodawcę, który nie ma w drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby, i
- b) wynagrodzenia nie pochodzą z zakładu albo ze stałego urzędu, które pracodawca posiada w drugim Państwie i
- c) odbiorca przebywa w drugim Państwie nie dłużej niż jeden rok.

(3) Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenia z pracy najemnej

ständige Arbeit, die an Bord eines Seeschiffes, Luftfahrzeuges oder eines Binnenschiffes, im internationalen Verkehr ausgeübt wird, nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem die Person ansässig ist, die die Gewinne aus dem Betrieb des Schiffes oder Luftfahrzeuges erzielt.

ARTIKEL 16

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrates einer Gesellschaft bezieht, die in dem anderen Vertragsstaat ansässig ist, dürfen in dem anderen Staat besteuert werden.

ARTIKEL 17

Künstler und Sportler

(1) Ungeachtet der Artikel 14 und 15 dürfen Einkünfte aus Tätigkeiten, die berufsmäßige Künstler, wie z. B. Bühnen-, Film-, Rundfunk- oder Fernsehkünstler, sowie Musiker und Sportler aus ihrer in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit beziehen, in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sie diese Tätigkeit ausüben.

(2) Abweichend vom Absatz 1 dürfen Einkünfte aus Tätigkeiten der in Absatz 1 genannten Art bei Personen, die im Rahmen des vom Entsendestaat gebilligten Kulturaustausches auftreten, nur in dem Staat besteuert werden, in dem sie ansässig sind.

ARTIKEL 18

Ruhegehälter

Vorbehaltlich des Artikels 19 Absatz 1 dürfen Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

ARTIKEL 19

Öffentliche Funktionen

(1) Vergütungen, einschließlich Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften unmittelbar oder aus einem von diesem Staat oder der Gebietskörperschaft errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft in Ausübung öffentlicher Funktionen erbrachten Dienste gewährt werden, dürfen in diesem Staat besteuert werden.

wykonywanej na pokładzie statku morskiego, samolotu lub statku żeglugi śródlądowej, w ruchu międzynarodowym, mogą być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę osoba osiągająca zyski z eksploatacji statku lub samolotu.

ARTYKUŁ 16

Wynagrodzenia członków rad nadzorczych albo zarządzających

Wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej albo radzie zarządzającej spółki, mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

ARTYKUŁ 17

Artyści i sportowcy

(1) Bez względu na postanowienia artykułu 14 i 15 dochody zawodowych artystów, jak np. artystów scenicznych, filmowych, radiowych oraz telewizyjnych, jak też muzyków i sportowców z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności, mogą być opodatkowane w tym z Umawiających się Państw, w którym wykonują oni te czynności.

(2) Odmienne od postanowień ustępu 1, dochody z rodzajów działalności określonych w ustępie 1, osiągnane przez osoby, które występują w ramach wymiany kulturalnej, aprobowanej przez Państwo wysyłające, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie, w którym mają miejsce zamieszkania.

ARTYKUŁ 18

Renty i emerytury

Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 1 renty, emerytury i podobne wynagrodzenia z tytułu poprzedniej pracy najemnej, wypłacane osobie zamieszkałej w jednym Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 19

Funkcje publiczne

(1) Wynagrodzenia, włączając w to renty i emerytury płacone przez jedno Umawiające się Państwo albo przez jego jednostkę terenową, bezpośrednio albo ze specjalnego majątku utworzonego przez to Państwo lub przez jego jednostkę terenową, osobie fizycznej z tytułu usług w ramach sprawowania funkcji publicznych na rzecz tego Państwa lub jednostki terenowej, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

(2) Auf Vergütungen für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer kaufmännischen oder gewerblichen Tätigkeit eines der Vertragsstaaten oder einer seiner Gebietskörperschaften erbracht werden, finden die Artikel 15, 16 und 18 Anwendung.

ARTIKEL 20

Lehrer und Studenten

(1) Die Vergütungen von Hochschullehrern und anderen Lehrern, die in einem Vertragsstaat ansässig sind und während eines vorübergehenden Aufenthaltes von höchstens zwei Jahren in dem anderen Vertragsstaat an einer Universität oder anderen nicht Erwerbszwecken dienenden Lehr- oder Forschungsanstalt eine Lehrtätigkeit ausführen oder wissenschaftliche Forschung betreiben, dürfen nur in dem erstgenannten Staat besteuert werden.

(2) Zahlungen, die ein Stipendiat, Student, Praktikant oder Lehrling, der in einem Vertragsstaat ansässig ist oder vorher dort ansässig war und der sich in dem anderen Vertragsstaat ausschließlich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, werden in dem anderen Staat nicht besteuert, sofern ihm diese Zahlungen aus Quellen außerhalb des anderen Staates zufließen.

ARTIKEL 21

Nicht ausdrücklich erwähnte Einkünfte

Die in den vorstehenden Artikeln nicht ausdrücklich erwähnten Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

ARTIKEL 22

Besteuerung des Vermögens

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 darf in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem dieses Vermögen liegt.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte eines Unternehmens darstellt oder das zu einer der Ausübung eines freien Berufes dienenden festen Einrichtung gehört, darf in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung befindet.

(3) Schiffe und Luftfahrzeuge im internationalen Verkehr sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe und Luftfahrzeuge dient, dürfen nur in dem Vertragsstaat besteuert wer-

(2) Do wynagrodzeń za usługi, które pozostają w związku z działalnością kupiecką lub przemysłową jednego z Umawiających się Państw lub jego jednostek terenowych mają zastosowanie artykuły 15, 16 i 18.

ARTYKUŁ 20

Nauczyciele i studenci

(1) Wynagrodzenia nauczycieli akademickich i innych nauczycieli, którzy mają miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie i podczas przejściowego pobytu w drugim Umawiającym się Państwie, nie przekraczającego 2 lat, na uniwersytecie albo w innym zakładzie naukowym lub badawczym, nie służącym celom zarobkowym, wykonują działalność dydaktyczną, albo prowadzą badania naukowe, mogą być opodatkowane tylko w pierwszym Państwie.

(2) Płatności, otrzymywane na utrzymanie, studia albo kształcenie, przez stypendystę, studenta, praktykanta lub ucznia, który ma miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie, albo przedtem miał tam miejsce zamieszkania, i który przebywa w drugim Umawiającym się Państwie wyłącznie dla studiów lub kształcenia się, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł spoza tego drugiego Państwa.

ARTYKUŁ 21

Inne nie wymienione przychody

Dochody nie wymienione wyraźnie w poprzednich artykułach osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 22

Opodatkowanie majątku

(1) Majątek nieruchomy w rozumieniu artykułu 6 ustęp 2 może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, na terenie którego jest położony.

(2) Majątek ruchomy, który stanowi majątek obrotowy zakładu danego przedsiębiorstwa, albo który należy do stałej placówki służącej do wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się zakład lub stała placówka.

(3) Statki i samoloty w ruchu międzynarodowym jak również majątek ruchomy, który służy eksploatacji tych statków i samolotów może być opodatkowany tylko w tym Umawiającym

den, in dem die Person ansässig ist, die die Gewinne aus dem Betrieb des Schiffes oder Luftfahrzeuges erzielt.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person dürfen nur in diesem Staat besteuert werden.

ARTIKEL 23

Methode zur Vermeidung der Doppelbesteuerung

(1) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und dürfen diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in dem anderen Vertragsstaat besteuert werden, so nimmt der erstgenannte Staat, vorbehaltlich des Absatzes 2, diese Einkünfte oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus; dieser Staat darf aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder das übrige Vermögen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären.

(2) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Person Einkünfte, die nach Artikel 10 in dem anderen Vertragsstaat besteuert werden dürfen, so rechnet der erstgenannte Staat auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der in dem anderen Vertragsstaat gezahlten Steuer entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf die Einkünfte entfällt, die aus dem anderen Vertragsstaat bezogen werden.

ARTIKEL 24

Gleichbehandlung

(1) Die Staatsangehörigen eines Vertragsstaates dürfen in dem anderen Vertragsstaat weder einer Besteuerung noch einer damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender sind als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen die Staatsangehörigen des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(2) Der Ausdruck „Staatsangehörige“ bedeutet:

- alle natürlichen Personen, die die Staatsangehörigkeit eines Vertragsstaates besitzen;
- alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in einem Vertragsstaat geltenden Recht errichtet worden sind.

się Państwie, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę osoba, która osiąga zyski z eksploatacji statków lub samolotów.

(4) Wszelkie inne składniki majątkowe osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

ARTYKUŁ 23

Metoda zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu

(1) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie osiąga przychody lub posiada majątek, a te przychody albo ten majątek według tej Umowy mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas pierwsze Państwo — z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2 — wyłącza te przychody albo ten majątek spod opodatkowania; Państwo to może jednak przy ustalaniu podatku od pozostałego dochodu albo pozostałego majątku tej osoby zastosować stawkę podatkową, która zostałaby zastosowana gdyby odnośne przychody albo odnośny majątek nie zostały wyłączone spod opodatkowania.

(2) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie osiąga przychody, które zgodnie z postanowieniami artykułu 10 mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas pierwsze Państwo zaliczy na poczet podatku należnego od dochodu tej osoby kwotę, która odpowiada podatkowi zapłaconemu w drugim Umawiającym się Państwie. Podlegająca zaliczeniu kwota nie może jednak przekraczać części podatku należnego przed zaliczeniem, która przypada na przychody osiągnięte z drugiego Umawiającego się Państwa.

ARTYKUŁ 24

Równe traktowanie

(1) Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkami, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym obywatele drugiego Umawiającego się Państwa w tych samych okolicznościach, są lub mogą być poddani.

(2) Określenie „obywatele Państwa“ oznacza:

- wszystkie osoby fizyczne, które posiadają obywatelstwo Umawiającego się Państwa;
- wszystkie osoby prawne, spółki osobowe i inne stowarzyszenia, które utworzone zostały według prawa Umawiającego się Państwa.

(3) Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaates in dem anderen Vertragsstaat hat, darf in dem anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben.

Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er den in seinem Gebiet ansässigen Personen gewährt, oder diesen Personen jene Begünstigungen einzuräumen, die Ansässigen eines dritten Staates auf Grund besonderer Vereinbarungen eingeräumt werden, die mit diesem dritten Staat bestehen.

(4) Die Unternehmen eines Vertragsstaates, deren Kapital ganz oder teilweise, unmittelbar oder mittelbar einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen in dem erstgenannten Vertragsstaat weder einer Besteuerung noch einer damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender sind als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(5) In diesem Artikel bedeutet der Ausdruck „Besteuerung“ Steuern jeder Art und Bezeichnung mit Ausnahme der polnischen Meldegebühren und der polnischen Gebühren für die Genehmigung zur Eröffnung eines Betriebes.

(6) Es wird festgestellt, daß die unterschiedliche Erhebung der Steuern vom Einkommen, Ertrag und Vermögen, die in der Volksrepublik Polen für sozialistische Unternehmen vorgesehen ist, den Bestimmungen dieses Artikels nicht widerspricht.

ARTIKEL 25

Verständigungsverfahren

(1) Ist eine in einem Vertragsstaat ansässige Person der Auffassung, daß die Maßnahmen eines Vertragsstaates oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung geführt haben oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaates unterbreiten, in dem sie ansässig ist.

(3) Opodatkowanie zakładu, który posiada przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstwa drugiego Państwa, prowadzącego taką samą działalność.

Przepisu tego nie należy rozumieć w ten sposób, że zobowiązuje on Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie zwolnień podatkowych, udogodnień i obniżek z uwagi na stan cywilny i rodzinny, które przyznaje osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego obszarze albo do przyznania tym osobom tych udogodnień, które zostaną przyznane osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w trzecim państwie na podstawie szczególnych umów istniejących z tym trzecim państwem.

(4) Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał w całości lub częściowo, bezpośrednio albo pośrednio należy do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo należy do wielu takich osób lub podlega ich kontroli nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu ani związanym z tym obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane inne podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa.

(5) Użyty w tym artykule wyraz „opodatkowanie“ oznacza podatki każdego rodzaju i określenia, z wyjątkiem polskich opłat meldunkowych i polskich opłat za zezwolenie na otwarcie przedsiębiorstwa.

(6) Stwierdza się, że zróżnicowane pobieranie podatków od dochodu, zysku i majątku, które jest przewidziane w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla przedsiębiorstw społecznych nie narusza postanowień tego artykułu.

ARTYKUŁ 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

(1) Jeżeli osoba mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie jest zdania, że zarządzenia Państwa lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które nie odpowiada niniejszej Umowie, wówczas może ona bez ujmy dla środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedłożyć swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

(2) Hält diese zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall nach Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaates so zu regeln, daß eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird.

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung und Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen, die im Abkommen nicht behandelt sind, vermieden werden kann.

(4) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können für Zwecke der Anwendung dieses Abkommens unmittelbar miteinander verkehren.

ARTIKEL 26

Austausch von Informationen

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden gegenseitig die zur Durchführung dieses Abkommens erforderlichen Informationen austauschen. Alle so ausgetauschten Informationen sind geheimzuhalten und dürfen nur solchen Personen oder Behörden mitgeteilt werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung der unter dieses Abkommen fallenden Steuern befaßt sind.

(2) Absatz 1 ist auf keinen Fall so auszulegen, als verpflichte er einen der Vertragsstaaten:

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen oder der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaates abweichen,
- b) Angaben zu übermitteln, die nach den geltenden Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaates nicht beschaffbar sind,
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie- oder Berufsgeheimnis, ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung der öffentlichen Ordnung widerspräche (Ordre public).

ARTIKEL 27

Inkrafttreten

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation. Der Austausch der Ratifikationsurkunden findet in Warschau statt.

(2) Jeżeli ta właściwa władza uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, wówczas poczyni ona starania, ażeby przypadek ten uregulować po porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa tak ażeby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą Umową.

(3) Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w wzajemnym uzgodnieniu usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstać przy interpretacji i zastosowaniu Umowy. Mogą one również wspólnie rozważać w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane Umową.

(4) Właściwe władze Umawiających się Państw mogą w celu stosowania niniejszej Umowy komunikować się ze sobą bezpośrednio.

ARTYKUŁ 26

Wymiana informacji

(1) Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały wzajemne informacje potrzebne do wykonania niniejszej Umowy. Wszystkie w ten sposób wymienione informacje stanowią tajemnicę i mogą być udzielane tylko takim osobom lub władzom, które zajmują się wymiarem albo poborem podatków objętych niniejszą Umową.

(2) Ustęp 1 nie może być w żadnym przypadku interpretowany tak jak gdyby zobowiązywał on jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawami lub praktyką administracyjną tego albo drugiego Państwa,
- b) przekazywania danych, które według obowiązujących ustaw lub w zwykłym postępowaniu administracyjnym tego lub drugiego Umawiającego się Państwa nie są osiągalne,
- c) udzielania informacji, które ujawniałyby tajemnicę handlową, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstwa lub których udzielanie sprzeciwiałoby się porządkowi publicznemu (ordre public).

ARTYKUŁ 27

Wejście w życie

(1) Umowa niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

(2) Dieses Abkommen tritt sechzig Tage nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft, und seine Bestimmungen finden erstmals Anwendung auf Steuern, die ab dem 1. Jänner 1974 erhoben werden.

ARTIKEL 28

Übergangsbestimmungen

Mit dem Wirksamkeitsbeginn dieses Abkommens treten die Bestimmungen des Vertrages zwischen der Republik Österreich und der Republik Polen vom 22. April 1932 zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern sowie über Rechtshilfe in Abgabensachen außer Kraft.

ARTIKEL 29

Außerkräfttreten

(1) Dieses Abkommen bleibt in Kraft, bis es von einem der Vertragsstaaten gekündigt wird.

(2) Jeder Vertragsstaat kann dieses Abkommen nach Ablauf einer Frist von fünf Jahren nach Inkrafttreten dieses Abkommens jederzeit schriftlich auf diplomatischem Weg unter Einhaltung einer sechsmonatigen Kündigungsfrist zum Ende des Kalenderjahres kündigen. In diesem Fall ist das Abkommen für die Steuerzeiträume nicht mehr anzuwenden, die nach dem Ende dieses Kalenderjahres beginnen.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten der beiden Staaten dieses Abkommen unterschrieben und mit Siegeln versehen.

GESCHEHEN zu Wien, am 2. Oktober 1974 in zweifacher Urschrift, jede in deutscher und polnischer Sprache, wobei beide Texte gleichermaßen authentisch sind.

Für die Republik Österreich:

Dr. Alfred Twaroch

Für die Volksrepublik Polen:

Czyrek

(2) Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie 60 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, a jej postanowienia zostaną po raz pierwszy zastosowane w odniesieniu do podatków pobieranych od dnia 1 stycznia 1974 r.

ARTYKUŁ 28

Postanowienia przejściowe

Z chwilą wejścia w życie niniejszej Umowy tracą moc postanowienia Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką o zapobieżeniu podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich oraz o pomocy prawnej w sprawach danin, podpisanej w Wiedniu dnia 22 kwietnia 1932 r.

ARTYKUŁ 29

Utrata mocy

(1) Niniejsza Umowa pozostaje w mocy dopóki nie zostanie wypowiedziana przez jedno z Umawiających się Państw.

(2) Każde Umawiające się Państwo może po upływie pięciu lat od dnia jej wejścia w życie wypowiedzieć Umowę w drodze dyplomatycznej, na piśmie, z zachowaniem sześciomiesięcznego terminu przed zakończeniem roku kalendarzowego. W tym przypadku nie należy stosować Umowy do lat podatkowych, które rozpoczną się po zakończeniu tego roku kalendarzowego.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu Państw podpisali niniejszą Umowę i opatrzili pieczęciami.

Sporządzono w Wiedniu, dnia 2 października 1974 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach niemieckim i polskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

Za Republikę Austrii:

Dr. Alfred Twaroch

Za Polską Rzeczpospolitą Ludową:

Czyrek

Die vom Bundespräsidenten unterzeichnete und vom Bundeskanzler gegengezeichnete Ratifikationsurkunde wurde am 23. Mai 1975 ausgetauscht; das Abkommen tritt gemäß seinem Artikel 27 Absatz 2 am 22. Juli 1975 in Kraft.

Kreisky

385.

Der Nationalrat hat beschlossen:

Der Abschluß des nachstehenden Staatsvertrages samt Zusatzprotokoll wird genehmigt.

ABKOMMEN ZWISCHEN DER REPUBLIK ÖSTERREICH UND DEM KÖNIGREICH BELGIEN ÜBER KONKURS, AUSGLEICH UND ZAHLUNGSAUFSCHUB	CONVENTION ENTRE LA REPUBLIQUE D'AUTRICHE ET LE ROYAUME DE BELGIQUE SUR LA FAILLITE, LE CONCORDAT ET LE SURSIS DE PAIEMENT	OVEREENKOMST TUSSEN DE REPUBLIEK OOSTENRIJK EN HET KONINKRIJK BELGIE BETREFFENDE HET FAILLISSEMENT, HET AKKOORD EN DE OPSCHORTING VAN BETALING
<p>DER BUNDESPRÄSIDENT DER REPUBLIK ÖSTERREICH und SEINE MAJESTÄT DER KÖNIG DER BELGIER,</p> <p>Von dem Wunsche geleitet, zwischen Österreich und Belgien die Bestimmungen auf dem Gebiet des Konkurses, des Ausgleiches und des Zahlungsaufschubes zu regeln,</p> <p>Haben beschlossen, zu diesem Zweck ein Abkommen zu schließen, und haben zu Bevollmächtigten ernannt:</p>	<p>LE PRESIDENT FEDERAL DE LA REPUBLIQUE D'AUTRICHE et SA MAJESTE LE ROI DES BELGES,</p> <p>Désireux de régler entre la Belgique et l'Autriche les rapports en matière de faillite, de concordat et de sursis de paiement,</p> <p>Ont décidé de conclure à cet effet une Convention, et ont nommé comme Plénipotentiaires:</p>	<p>DE BONDSPRESIDENT VAN DE REPUBLIEK OOSTENRIJK en ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN,</p> <p>Verlangende tussen België en Oostenrijk de rechtsbetrekkingen inzake faillissement, akkoord en opschorting van betaling te regelen,</p> <p>Hebben besloten te dien einde een Overeenkomst te sluiten en hebben tot hun gevolmachtigden benoemd:</p>
<p>DER BUNDESPRÄSIDENT DER REPUBLIK ÖSTERREICH:</p> <p>Seine Exzellenz Herrn K. Farbovsky, außerordentlichen und bevollmächtigten Botschafter von Österreich in Brüssel,</p> <p>SEINE MAJESTÄT DER KÖNIG DER BELGIER:</p> <p>Seine Exzellenz Herrn P. Harmel, Minister für die Auswärtigen Angelegenheiten,</p>	<p>LE PRESIDENT FEDERAL DE LA REPUBLIQUE D'AUTRICHE:</p> <p>Son Excellence Monsieur K. Farbovsky, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire d'Autriche à Bruxelles,</p> <p>SA MAJESTE LE ROI DES BELGES:</p> <p>Son Excellence Monsieur P. Harmel, Ministre des Affaires étrangères,</p>	<p>DE BONDSPRESIDENT VAN DE REPUBLIEK OOSTENRIJK:</p> <p>Zijne Excellentie de Heer K. Farbovsky, buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur van Oostenrijk te Brussel,</p> <p>ZIJNE MAJESTEIT DE KONING DER BELGEN:</p> <p>Zijne Excellentie de Heer P. Harmel, Minister van Buitenlandse Zaken,</p>

Die nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgende Bestimmungen vereinbart haben:

Artikel 1

(1) Dieses Abkommen ist auf den Konkurs und auf den Ausgleich von Kaufleuten oder von Handelsgesellschaften sowie auf den Kaufleuten oder Handelsgesellschaften bewilligten Zahlungsaufschub anzuwenden. Die Eigenschaft als Kaufmann oder als Handelsgesellschaft ist nach dem Recht des Vertragsstaates zu beurteilen, auf dessen Gebiet sich die Wirkungen des Konkurses, des Ausgleiches oder des Zahlungsaufschubes auf Grund dieses Abkommens erstrecken.

(2) Für die Anwendung dieses Abkommens werden die Genossenschaften den Handelsgesellschaften gleichgehalten.

Artikel 2

(1) Die Gerichte des Vertragsstaates, auf dessen Gebiet der Kaufmann seine Geschäftsleitung oder die Handelsgesellschaft ihren Sitz hat, sind für die Eröffnung des Konkurses ausschließlich zuständig.

(2) Sind die Gerichte der Vertragsstaaten nicht gemäß Absatz 1 zuständig, so wird ihre Zuständigkeit dennoch anerkannt, wenn über den Schuldner in demjenigen der beiden Staaten, in dem er eine Niederlassung hat, der Konkurs eröffnet wurde. Die Zuständigkeit des Gerichtes desjenigen der beiden Staaten, in dem der Schuldner eine Niederlassung besitzt, wird jedoch von dem anderen Staate nicht anerkannt, wenn dieser einem zwischenstaatlichen Abkommen angehört, das die Zuständigkeit der Gerichte eines dritten Staates vorsieht.

Lesquels après avoir échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1

(1) La présente Convention est applicable à la faillite et au concordat des commerçants ou des sociétés commerciales, ainsi qu'au sursis de paiement accordé aux commerçants ou aux sociétés commerciales. La qualité de commerçant ou de société commerciale est appréciée d'après la loi de l'Etat Contractant au territoire duquel les effets de la faillite, du concordat ou du sursis de paiement s'étendent par application de la présente Convention.

(2) Aux fins de la présente Convention, la qualité de société commerciale est reconnue aux sociétés coopératives.

Article 2

(1) Les tribunaux de l'Etat Contractant sur le territoire duquel sont situés le lieu de la direction des affaires du commerçant ou le siège de la société commerciale sont seuls compétents pour déclarer la faillite.

(2) Si les tribunaux des Etats Contractants ne sont pas compétents en vertu du paragraphe 1er, leur compétence est néanmoins reconnue si le débiteur est déclaré en faillite dans celui des deux Etats où il a un établissement. Toutefois, la compétence du tribunal de celui des deux Etats où le débiteur possède un établissement n'est pas reconnue par l'autre Etat lorsque celui-ci est Partie à une Convention internationale prévoyant la compétence des tribunaux d'un Etat tiers.

Die, na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten, omtrent de volgende bepalingen overeenstemming hebben bereikt:

Artikel 1

(1) Deze Overeenkomst is toepasselijk op het faillissement en op het akkoord van kooplieden of handelsvennootschappen, alsmede op de aan kooplieden of handelsvennootschappen verleende opschorting van betaling. De hoedanigheid van koopman of van handelsvennootschap wordt beoordeeld naar de wet van de Overeenkomstsluitende Staat op wiens grondgebied het faillissement, het akkoord of de opschorting van betaling bij toepassing van deze Overeenkomst gevolgen hebben.

(2) Voor de toepassing van deze Overeenkomst worden coöperatieve vennootschappen als handelsvennootschappen aangemerkt.

Artikel 2

(1) Alleen de rechtbanken van de Overeenkomstsluitende Staat op wiens grondgebied de leiding van de zaken van de koopman of de zetel van de handelsvennootschap is gevestigd, zijn bevoegd om de faillietverklaring uit te spreken.

(2) Indien de rechtbanken van de Overeenkomstsluitende Staten niet bevoegd zijn overeenkomstig de eerste paragraaf, wordt die bevoegdheid hun niettemin toegekend zo de schuldenaar wordt failliet verklaard in die van beide Staten waarin hij een vestiging heeft. De bevoegdheid van de rechtbank van die van beide Staten waar de schuldenaar een vestiging heeft, wordt nochtans door de andere Staat niet erkend zo deze partij is bij een internationale Overeenkomst die de bevoegdheid aan de rechtbanken van een derde Staat opdraagt.

(3) Werden Gerichte jedes der beiden Vertragsstaaten auf Grund des Absatzes 1 oder des Absatzes 2 mit Konkursachen befaßt, die denselben Kaufmann oder dieselbe Handelsgesellschaft betreffen, so hat das später befaßte Gericht das Verfahren einzustellen, außer das zuerst befaßte Gericht hätte sich für unzuständig erklärt.

Artikel 3

Die Gerichte des Vertragsstaates, in dem der Konkurs eröffnet worden ist, werden für zuständig erachtet, insoweit sie über Ansprüche entschieden haben, die sich nach der Rechtsordnung eines der beiden Staaten unmittelbar aus dem Konkurs ergeben.

Artikel 4

(1) Die privatrechtlichen Wirkungen des in einem Vertragsstaat durch das gemäß Artikel 2 zuständige Gericht eröffneten Konkurses erstrecken sich auch auf das Gebiet des anderen Staates.

(2) Die Eröffnung des Konkurses in einem Vertragsstaat übt auf den Gemeinschuldner im anderen Vertragsstaat, was seine Rechte der Berufsausübung anlangt, die Wirkungen aus, die nach dem Recht dieses anderen Vertragsstaates den Gemeinschuldner in seiner Eigenschaft als Kaufmann treffen.

(3) Soweit das Recht des Vertragsstaates, in dem der Konkurs eröffnet wurde, ihn dazu befugt, kann der Masseverwalter in dem anderen Staat als Vertreter des Gemeinschuldners oder der Masse einschreiten und insbesondere:

1. alle Maßnahmen zur Sicherung und Verwaltung der Masse treffen;
2. Rechte vor Gericht geltend machen;
3. bewegliches Vermögen des Gemeinschuldners veräußern;

(3) Lorsque des tribunaux de chacun des Etats Contractants sont saisis, en vertu des paragraphes 1er ou 2, de procédures en faillite concernant le même commerçant ou la même société commerciale, le tribunal second saisi doit se dessaisir de l'affaire à moins que le tribunal premier saisi ne se soit déclaré incompetent.

Article 3

Les tribunaux de l'Etat Contractant dans lequel la faillite a été déclarée sont reconnus compétents lorsqu'ils ont statué sur des actions qui, selon la législation d'un des deux Etats, derivent directement de la faillite.

Article 4

(1) Les effets de la faillite déclarée dans un Etat Contractant par le tribunal compétent conformément à l'article 2 s'étendent au territoire de l'autre Etat.

(2) La faillite déclarée dans un Etat Contractant fait encourir au failli dans l'autre Etat Contractant les déchéances professionnelles, prévues par la loi de ce dernier Etat, qui atteignent le failli en raison de sa qualité de commerçant.

(3) Dans la mesure où le droit de l'Etat Contractant dans lequel la faillite a été déclarée l'y autorise, le curateur a le pouvoir d'agir dans l'autre Etat comme représentant du failli ou de la masse et notamment:

1. de prendre toutes mesures conservatoires ou d'administration;
2. d'exercer toutes actions en justice;
3. de vendre les meubles du failli;

(3) Wanneer faillissementsprocedures betreffende een zelfde koopman of handelsvennootschap bij de rechtbanken van ieder van beide Overeenkomstsluitende Staten overeenkomstig de paragrafen 1 of 2 aanhangig zijn gemaakt, onthoudt de tweede aangesproken rechtbank zich van de kennisgeving, tenzij de eerste aangezochte rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard.

Artikel 3

De rechtbanken van de Overeenkomstsluitende Staat waarin de faillietverklaring is uitgesproken, worden erkend bevoegd te zijn wanneer zij uitspraak hebben gedaan in rechtsvorderingen die volgens de wet van een van beide Staten rechtstreeks uit het faillissement voortvloeien.

Artikel 4

(1) De faillietverklaring in een Overeenkomstsluitende Staat uitgesproken door een rechtbank die overeenkomstig artikel 2 bevoegd is, heeft mede haar gevolg op het grondgebied van de andere Staat.

(2) Door de faillietverklaring in een Overeenkomstsluitende Staat loopt de gefailleerde in de andere Overeenkomstsluitende Staat de bij de wet van die Staat bepaalde beroepsbekwaamheden op die hem als koopman treffen.

(3) Voor zover het recht van de Overeenkomstsluitende Staat waarin de faillietverklaring is uitgesproken, hem daartoe machtigt, heeft de curator de bevoegdheid om in de andere Staat als vertegenwoordiger van de gefailleerde of van de boedel op te treden en inzonderheid:

1. alle maatregelen tot bewaring of beheer te nemen;
2. alle rechtsvorderingen in te stellen;
3. de roerende goederen van de gefailleerde te verkopen;

4. die Veräußerung unbeweglichen Vermögens vornehmen lassen und sich zu diesem Zweck in Osterreich an das Handelsgericht Wien, in Belgien an das Handelsgericht Brüssel wenden; diese Gerichte ordnen alle zur Veräußerung erforderlichen Maßnahmen so an, als ob der Konkurs auf dem Gebiet ihres Staates eröffnet worden wäre.

Artikel 5

Das Gericht, das den Konkurs eröffnet hat, kann einen besonderen Verwalter bestellen, der befugt ist, auf dem Gebiet des anderen Vertragsstaates gemäß Artikel 4 Absatz 3 einzuschreiten.

Artikel 6

(1) Das Gericht, das den Konkurs eröffnet hat, kann das in Absatz 4 bezeichnete Gericht des anderen Staates im Rechtshilfewege um Veranlassung der Bekanntmachung des Konkursöffnungsbeschlusses sowie jeder anderen, den Konkurs betreffenden Entscheidung ersuchen, wenn anzunehmen ist, daß sich Gläubiger oder Vermögenswerte des Schuldners in diesem Staate befinden.

(2) Das ersuchte Gericht hat die Übersetzung der ihm übersendeten Entscheidungen zu veranlassen und die Übersetzung in der Form bekanntzumachen, die das Recht seines Staates vorsieht. Das ersuchte Gericht hat weiters nach dem Recht seines Staates die Eintragung der Entscheidungen in die öffentlichen Bücher und Register zu veranlassen und die erforderlichen Maßnahmen zu ergreifen, damit die an den Gemeinschuldner gerichteten Sendungen dem Masseverwalter ausgefolgt werden.

(3) Der Staat des ersuchten Gerichtes ist berechtigt, von dem Staat des ersuchenden Gerichtes die Erstattung der Bekanntmachungs- und Eintragungskosten zu verlangen.

4. de faire procéder à la vente d'immeubles, en s'adressant à cette fin en Belgique, au tribunal de commerce de Bruxelles, en Autriche, au tribunal de commerce de Vienne; ces tribunaux ordonnent toutes mesures nécessaires à la vente comme si la faillite avait été déclarée sur le territoire de leur Etat.

Article 5

Le tribunal qui a déclaré la faillite peut désigner un curateur supplémentaire ayant pouvoir d'agir conformément à l'article 4, paragraphe 3, sur le territoire de l'autre Etat Contractant.

Article 6

(1) Le tribunal qui a déclaré la faillite peut demander, par commission rogatoire, au tribunal de l'autre Etat, désigné au paragraphe 4, de faire procéder à la publication du jugement déclaratif de la faillite ainsi que de toute autre décision relative à celle-ci, s'il est à présumer que des créanciers ou des biens du débiteur se trouvent dans cet Etat.

(2) Le tribunal requis doit faire établir une traduction des décisions qui lui auront été envoyées et la faire publier dans les formes prévues par la législation de son Etat. En outre, et conformément à la législation de son Etat, le tribunal requis doit faire procéder à l'inscription des décisions dans les registres publics et prendre les mesures nécessaires pour que les envois adressés au failli soient remis au curateur.

(3) L'Etat du tribunal requis a le droit d'exiger de l'Etat du tribunal requérant le remboursement des frais de publication et d'inscription.

4. tot de verkoop van onroerende goederen te doen overgaan; daartoe wendt hij zich in België tot de rechtbank van koophandel te Brussel en in Oostenrijk tot de rechtbank van koophandel te Wenen; die rechtbanken gelasten alle maatregelen die voor de verkoop nodig zijn, alsof de faillietverklaring op het grondgebied van hun Staat was uitgesproken.

Artikel 5

De rechtbank die de faillietverklaring heeft uitgesproken, kan een bijkomende curator aanwijzen met bevoegdheid om op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Staat overeenkomstig artikel 4, paragraaf 3, op te treden.

Artikel 6

(1) De rechtbank die de faillietverklaring heeft uitgesproken, kan bij ambtelijke opdracht de in paragraaf 4 aangewezen rechtbank van de andere Staat verzoeken het vonnis van faillietverklaring alsmede van iedere hierop betrekking hebbende beslissing te doen openbaar maken, indien er zich vermoedelijk in die Staat schuldeisers of goederen van de schuldenaar bevinden.

(2) De aangezochte rechtbank moet van de haar toegezonden beslissingen een vertaling doen maken en deze doen openbaar maken in de vormen die bij de wet van haar Staat zijn voorgeschreven. Bovendien moet de aangezochte rechtbank, in de vormen die bij de wet van haar Staat zijn voorgeschreven, de inschrijving van de beslissingen in de openbare registers doen verrichten en de nodige maatregelen nemen om de aan de gefailleerde gerichte stukken aan de curator te doen afgeven.

(3) De Staat van de aangezochte rechtbank heeft het recht om van de Staat van de verzoekende rechtbank de terugbetaling van de kosten van openbaarmaking en inschrijving te verlangen.

(4) Das Gericht, dem das Rechtshilfeersuchen zu übersenden ist, ist in Österreich das Handelsgericht Wien, in Belgien das Handelsgericht Brüssel. Dieses Gericht hat das Rechtshilfeersuchen an ein anderes Gericht desselben Staates weiterzuleiten, wenn es nicht selbst die Durchführung der erforderlichen Maßnahmen anordnen kann.

Artikel 7

(1) Die Wirkungen der Eröffnung, der Aufhebung sowie jeder anderen Art der Beendigung des Konkurses treten in dem anderen Vertragsstaat zu dem Zeitpunkt ein, den das Recht des Staates, in dem der Konkurs eröffnet wurde, bestimmt.

(2) Wurde in einem Vertragsstaat der Konkurs eröffnet, so sind, abweichend von der Bestimmung des Absatzes 1, dem Gemeinschuldner in dem anderen Staat geleistete Zahlungen wirksam und befreien den Verpflichteten gegenüber der Masse, wenn sie vor den nach dem Recht dieses Staates vorgeschriebenen Bekanntmachungen geleistet wurden, es sei denn, daß der Verpflichtete von der Eröffnung des Konkurses Kenntnis hatte oder Kenntnis haben mußte. Zahlungen, die in diesem Staat nach den vorgeschriebenen Bekanntmachungen geleistet wurden, befreien den Verpflichteten nur insoweit, als sie der Masse zugute kommen oder der Verpflichtete trotz Bekanntmachung der Konkursöffnung von dieser keine Kenntnis haben konnte.

Artikel 8

(1) Die Forderungen, die vorzugsweise aus beweglichen Vermögensbestandteilen zu befriedigen sind, sowie die Reihenfolge dieser Privilegien bestimmen sich nach dem Recht des Vertragsstaates, in dem der Konkurs eröffnet worden ist.

(4) Le tribunal auquel la commission rogatoire est adressée est, en Belgique, le tribunal de commerce de Bruxelles, et, en Autriche, le tribunal de commerce de Vienne. Ce tribunal transmet la commission rogatoire à un autre tribunal du même Etat s'il ne peut ordonner lui-même l'exécution des mesures requises.

Article 7

(1) L'ouverture, la clôture ou tout autre mode de cessation de la faillite produisent leurs effets dans l'autre Etat Contractant au jour déterminé par la loi de l'Etat où la faillite a été déclarée.

(2) Lorsque la faillite a été déclarée dans un Etat Contractant, les paiements faits au failli dans l'autre Etat sont valables et ils libèrent le débiteur à l'égard de la masse, nonobstant les dispositions du paragraphe 1er, s'ils ont été effectués avant les publications prescrites par la loi de cet Etat, à moins que le débiteur n'ait eu ou n'ait dû avoir connaissance de l'ouverture de la faillite. Les paiements faits dans ledit Etat après les publications prescrites ne libèrent le débiteur que dans la mesure où ils profitent à la masse, ou si, nonobstant la publication de l'ouverture de la faillite, le débiteur n'avait pu en avoir connaissance.

Article 8

(1) Les créances qui jouissent d'un privilège sur un bien meuble, ainsi que l'ordre de ces privilèges sont déterminés par la loi du pays où la faillite a été déclarée.

(4) De rechtbank waaraan de ambtelijke opdracht wordt gericht is in België de rechtbank van koophandel te Brussel en in Oostenrijk de rechtbank van koophandel te Wenen. Deze rechtbank maakt de ambtelijke opdracht over aan een andere rechtbank van dezelfde Staat als zij zelf de uitvoering van de vereiste maatregelen niet kan gelasten.

Artikel 7

(1) De opening, de opheffing of enige andere wijze van beëindiging van het faillissement heeft in de andere Staat gevolgen vanaf de dag bepaald bij de wet van de Staat waarin de faillietverklaring is uitgesproken.

(2) Wanneer de faillietverklaring in een Overeenkomstsluitende Staat is uitgesproken, zijn de in de andere Staat aan de gefailleerde gedane betalingen geldig en bevrijden zij de schuldenaar ten aanzien van de boedel niettegenstaande de bepalingen van de eerste paragraaf, indien zij waren gedaan vóór de bij de wet van die Staat voorgeschreven bekendmakingen, tenzij de schuldenaar van de opening van het faillissement kennis had of had moeten hebben.

De betalingen die in genoemde Staat na de voorgeschreven bekendmakingen worden gedaan, bevrijden de schuldenaar slechts in de mate waarin zij de boedel ten goede komen of indien de schuldenaar, niettegenstaande de opening van het faillissement, daarvan geen kennis heeft kunnen hebben.

Artikel 8

(1) De op roerende goederen bevoorrechte schuldvorderingen alsmede hun rang worden bepaald door de wet van het land waarin de faillietverklaring is uitgesproken.

(2) Die Hypotheken und Rechte auf vorzugsweise Befriedigung aus unbeweglichem Vermögen richten sich nach dem Recht des Vertragsstaates, in dem sich dieses Vermögen befindet.

(3) Die Hypotheken und Rechte auf vorzugsweise Befriedigung aus Seeschiffen, Binnenschiffen und Luftfahrzeugen richten sich nach dem Recht des Vertragsstaates, in dem diese eingetragen sind.

(4) Die Arbeiter und Angestellten einer Niederlassung des Gemeinschuldners in demjenigen der Vertragsstaaten, in dem der Konkurs nicht eröffnet wurde, können sich für das auf dem Gebiet dieses Staates befindliche Vermögen hinsichtlich der Gesamtheit ihrer Rechte auf vorzugsweise Befriedigung ihrer Ansprüche aus dem Dienstverhältnis auf das Recht des einen oder anderen der beiden Staaten berufen.

(5) Bei Eröffnung des Konkurses in einem Vertragsstaat werden die Forderungen juristischer Personen des öffentlichen Rechts des anderen Staates zur Befriedigung aus der Masse zugelassen. Die Rechte auf vorzugsweise Befriedigung dieser Forderungen werden nur hinsichtlich des Vermögens anerkannt, das sich auf dem Gebiet des Staates befindet, in dem der Konkurs nicht eröffnet wurde; sie richten sich dort nach dem Recht dieses Staates.

Artikel 9

(1) Die in einem Vertragsstaat von dem im Sinne des Artikels 2 zuständigen Gericht gefällten Entscheidungen auf dem Gebiet des Konkurses einschließlich des Zwangsausgleiches, auf dem Gebiet des Ausgleiches oder auf dem des Zahlungsaufschubes werden in dem anderen Staat anerkannt, es sei denn, daß sie der öffentlichen Ordnung dieses Staates widersprechen oder daß die Rechte der Verteidigung nicht gewahrt wurden. Dasselbe gilt für die Entscheidungen über

(2) Les hypothèques et les privilèges sur les immeubles sont régis par la loi de l'Etat Contractant où ces biens sont situés.

(3) Les hypothèques et les privilèges établis sur les navires, bateaux et aéronefs sont régis par la loi de l'Etat Contractant où ils ont été immatriculés ou inscrits.

(4) Les travailleurs occupés dans un établissement du débiteur, situé dans celui des Etats Contractants où la faillite n'a pas été déclarée, peuvent sur les biens se trouvant sur le territoire de cet Etat, se prévaloir de la loi de l'un ou de l'autre des deux Etats quant à l'ensemble de leurs privilèges relatifs aux créances de rémunération.

(5) En cas de faillite déclarée dans un Etat Contractant, les créances des personnes morales de droit public de l'autre Etat sont admises au passif de la faillite. Les privilèges dont bénéficient ces créances ne sont reconnus qu'à l'égard des biens se trouvant sur le territoire de l'Etat où la faillite n'a pas été déclarée; ils y sont régis par la loi de cet Etat.

Article 9

(1) Les décisions en matière de faillite, y compris celles relatives au concordat après faillite, de concordat judiciaire ou de sursis de paiement prononcées dans un Etat Contractant par le tribunal compétent au sens de l'article 2, sont reconnues dans l'autre Etat à moins qu'elles ne soient contraires à l'ordre public de cet Etat ou que les droits de la défense n'aient pas été respectés. Il en est de même des décisions statuant sur des actions qui dérivent directement

(2) De hypotheeken en voorrang op onroerende goederen zijn onderworpen aan de wet van de Overeenkomstsluitende Staat waarin die goederen gelegen zijn.

(3) De hypotheeken en voorrechten op zeeschepen, binnenschepen en luchtvaartuigen zijn onderworpen aan de wet van de Overeenkomstsluitende Staat waarin zij zijn teboekgesteld of ingeschreven.

(4) De werknemers die zijn tewerkgesteld in een vestiging van de schuldenaar, die gelegen is in de Overeenkomstsluitende Staat waar het faillissement niet is uitgesproken, kunnen op de goederen die zich op het gebied van die Staat bevinden, al hun rechten op bevoorrechte voldoening van hun vorderingen wegens loon doen gelden volgens de wet van een van beide Staten.

(5) Bij faillietverklaring in een Overeenkomstsluitende Staat worden de schuldvorderingen van de publiekrechtelijke rechtspersonen van de andere Staat in het passief van het faillissement opgenomen. De aan hun schuldvorderingen verbonden voorrechten worden alleen erkend ten aanzien van de goederen die zich bevinden op het grondgebied van de Staat waarin de faillietverklaring niet is uitgesproken; zij vallen aldaar onder de wet van die Staat.

Artikel 9

(1) De beslissingen inzake faillissement, met inbegrip van die betreffende het akkoord na faillissement, het gerechtelijk akkoord of de opschorting van betaling in een Overeenkomstsluitende Staat gegeven door een in de zin van artikel 2 bevoegde rechtbank, worden in de andere Staat erkend, tenzij ze strijdig zijn met de openbare orde van die Staat of de rechten van de verdediging niet werden geëerbiedigd. Hetzelfde geldt voor beslissingen die uitspraak doen

sich unmittelbar aus dem Konkurs ergebende Ansprüche, die von dem im Sinne des Artikels 3 zuständigen Gericht gefällt worden sind. Die Wirkungen der im vorliegenden Absatz bezeichneten Entscheidungen treten in dem anderen Staat zu dem Zeitpunkt ein, den das Recht des Staates, in dem sie gefällt wurden, bestimmt.

(2) Im Falle des Ausgleiches kann die zuständige Behörde eines Vertragsstaates entsprechend dem für sie geltenden Recht alle zur Überwachung der Verwaltung oder zur Liquidation des Vermögens des Schuldners im anderen Staat erforderlichen Maßnahmen treffen; insbesondere kann sie zu diesem Zweck eine Person bestellen, die befugt ist, auf dem Gebiet des anderen Staates einzuschreiten.

(3) Für die Bekanntmachungen und für die Eintragungen in öffentliche Bücher und Register, zu denen die in Absatz 1 angeführten Entscheidungen in dem Vertragsstaat, in dem die Entscheidungen nicht gefällt wurden, Anlaß geben können, gilt Artikel 6.

Artikel 10

Die Bestimmungen dieses Abkommens betreffend die Entscheidungen des österreichischen Gerichts, das den Konkurs eröffnet oder den Ausgleich bestätigt hat, gelten auch für die Auszüge aus dem Anmeldeverzeichnis, die von diesem Gericht als Exekutionstitel ausgestellt werden.

Artikel 11

(1) Sollen auf Grund einer Entscheidung, die von einem österreichischen Gericht in einem Verfahren, für das dieses Abkommen gilt, gefällt wurde und die in Österreich vollstreckbar ist, in Belgien Vollstreckungshandlungen gesetzt werden, so wird die Entscheidung in Belgien im Wege der Vollstreckbarerklärung durch den Ge-

de la faillite et qui ont été prononcées par un tribunal compétent au sens de l'article 3. Les décisions prévues au présent paragraphe produisent leurs effets dans l'autre Etat au jour déterminé par la loi de l'Etat où elles ont été rendues.

(2) En cas de concordat, l'autorité compétente d'un Etat Contractant peut prendre, conformément à sa législation, toutes mesures utiles à la surveillance de la gestion ou à la liquidation, dans l'autre Etat, du patrimoine du débiteur; à ces fins, elle peut, notamment, désigner une personne ayant pouvoir d'agir sur le territoire de cet autre Etat.

(3) Les publications et les inscriptions dans les registres publics auxquelles les décisions mentionnées au paragraphe 1er peuvent donner lieu dans l'Etat Contractant autre que celui où elles ont été rendues sont régies par l'article 6.

Article 10

Les dispositions de la présente Convention relatives aux décisions rendues par le tribunal autrichien qui a déclaré la faillite ou qui a homologué le concordat s'appliquent aux extraits des listes de créances délivrés comme titres exécutoires par ce tribunal.

Article 11

(1) Lorsqu'une décision, rendue dans les matières visées par la présente Convention par un tribunal autrichien, est exécutoire en Autriche et doit donner lieu à des actes d'exécution forcée en Belgique, elle y est rendue exécutoire moyennant exequatur du tribunal de première instance si elle est susceptible d'être reconnue confor-

op vorderingen die rechtstreeks uit het faillissement voortvloeien en door een in de zin van artikel 3 bevoegde rechtbank zijn uitgesproken. De beslissingen bedoeld in deze paragraaf hebben in de andere Staat gevolgen vanaf de dag bepaald bij de wet van de Staat waarin zij zijn gegeven.

(2) In geval van akkoord kan de bevoegde autoriteit van een Overeenkomstsluitende Staat, overeenkomstig zijn wet, alle nuttige maatregelen nemen voor het toezicht op het beheer of voor de vereffening in de andere Staat van het vermogen van de schuldenaar; met dat doel kan zij, onder meer, een persoon aanwijzen die bevoegd is om op het grondgebied van de andere Staat op te treden.

(3) De openbaarmaking en inschrijvingen in de openbare registers waartoe de in de eerste paragraaf genoemde beslissingen aanleiding kunnen geven in de andere Overeenkomstsluitende Staat dan die waarin ze zijn gegeven, worden beheerst door artikel 6.

Artikel 10

De bepalingen van deze Overeenkomst betreffende de beslissingen gegeven door de Oostenrijkse rechtbank die de faillietverklaring heeft uitgesproken of het akkoord heeft gehomologeerd, zijn toepasselijk op de uittreksels uit de uitdelingslijsten welke door die rechtbank als uitvoerbare titel worden afgegeven.

Artikel 11

(1) Wanneer in zaken bedoeld bij deze Overeenkomst een door een Oostenrijkse rechtbank gegeven beslissing uitvoerbaar is in Oostenrijk en in België tot handelingen van gedwongen tenuitvoerlegging aanleiding moet geven, wordt zij aldaar bij exequatur van de rechtbank van eerste aanleg uitvoerbaar verklaard indien zij volgens de

richtshof erster Instanz vollstreckbar gemacht, wenn sie nach dem Abkommen anzuerkennen ist. Gegen die Vollstreckbarerklärung sind alle nach belgischem Recht hierfür vorgesehenen Rechtsmittel mit Ausnahme der „opposition“ zulässig.

(2) Ist eine Entscheidung, die von einem belgischen Gericht in einem Verfahren, für das dieses Abkommen gilt, gefällt wurde, in Belgien vollstreckbar, so ist sie auch in Österreich vollstreckbar, wenn sie nach dem Abkommen anzuerkennen ist. Gegen die Exekutionsbewilligung sind alle nach österreichischem Recht hierfür vorgesehenen Rechtsmittel zulässig.

(3) Der Antrag auf Vollstreckung der Entscheidung in Österreich oder auf Vollstreckbarerklärung der Entscheidung in Belgien ist in der Form und nach den von der Rechtsordnung des Staates, wo die Vollstreckung begehrt wird, aufgestellten Vorschriften einzubringen und zu beurteilen.

(4) Die antragstellende Partei hat vorzulegen:

1. eine Ausfertigung der Entscheidung;
2. im Fall einer Versäumnisentscheidung eine mit der Bestätigung ihrer Richtigkeit versehene Abschrift der Ladung oder ein anderes zur Feststellung der gesetzmäßigen Ladung des Beklagten geeignetes Schriftstück.

(5) Die vorgelegten Schriftstücke sind von Beglaubigungen und von allen Formerfordernissen ähnlicher Art befreit; es ist ihnen eine Übersetzung in eine der Amtssprachen des ersuchten Staates anzuschließen, deren Richtigkeit von einem beideten Übersetzer eines der beiden Staaten bestätigt sein muß.

Artikel 12

Dieses Abkommen ist nur auf die nach dem Tage seines Inkrafttretens eröffneten Konkurse und nur auf Ausgleichs- und

mément à la Convention. Le jugement d'exequatur peut être attaqué par toute voie de recours prévue par la législation belge en la matière, à l'exception de l'opposition.

(2) Lorsqu'une décision, rendue dans les matières visées par la présente Convention par un tribunal belge, est exécutoire en Belgique, elle l'est également en Autriche si elle est susceptible d'être reconnue conformément à la Convention; la décision d'exécution peut être attaquée par toute voie de recours prévue par la législation autrichienne en la matière.

(3) La demande tendant à obtenir l'exequatur en Belgique ou à faire exécuter la décision en Autriche est introduite et jugée dans les formes et suivant les règles établies par la législation de l'Etat où l'exécution est requise.

(4) La partie requérante doit produire:

1. une expédition de la décision;
2. en cas de décision par défaut, une copie certifiée conforme de l'assignation ou toute autre pièce de nature à établir que le défendeur a été légalement cité.

(5) Les documents à produire sont dispensés de légalisation ou de toute formalité analogue; ils sont accompagnés d'une traduction dans une des langues officielles de l'Etat requis, certifiée conforme par un traducteur assermenté de l'un des deux Etats.

Article 12

La présente Convention n'est applicable qu'aux faillites déclarées après la date de son entrée en vigueur et aux con-

Overeenkomst voor erkenning vatbaar is. Het vonnis van uitvoerbaarverklaring kan met alle bij de Belgische wet ter zake toegelaten rechtsmiddelen worden bestreden, verzet uitgezonderd.

(2) Wanneer in zaken bedoeld bij deze Overeenkomst een door een Belgische rechtbank gegeven beslissing in België uitvoerbaar is, is ze dat eveneens in Oostenrijk indien zij volgens deze overeenkomst voor erkenning vatbaar is; de beslissing tot uitvoering kan met alle bij de Oostenrijkse wet ter zake toegelaten rechtsmiddelen worden bestreden.

(3) De vordering tot uitvoerbaarverklaring in België of tot uitvoering van de beslissing in Oostenrijk, wordt ingesteld en uitgewezen in de vormen en volgens de regels bepaald bij de wet van de Staat waar de uitvoering wordt gevorderd.

(4) De verzoekende partij moet overleggen:

1. een uitgifte van de beslissing;
2. in geval van beslissing bij verstek, een eensluidend verklaard afschrift van de dagvaarding of enig ander stuk waaruit blijkt dat de verweerder wettelijk werd gedagvaard.

(5) De over te leggen stukken zijn van legalisatie of enige soortgelijke formaliteit vrijgesteld; ze gaan vergezeld van een vertaling in een van de officiële talen van de aangezochte Staat, gewaarmerkt door een beëdigd vertaler uit een van beide Staten.

Artikel 12

Deze Overeenkomst is alleen toepasselijk op faillietverklaringen die na de dag waarop zij in werking is getreden worden uit-

Zahlungsaufschübe anzuwenden, die nach diesem Tage beantragt wurden.

Artikel 13

(1) Dieses Abkommen ist zu ratifizieren. Der Austausch der Ratifikationsurkunden hat so bald wie möglich in Wien stattzufinden.

(2) Das Abkommen tritt am sechzigsten Tage nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Artikel 14

Jeder der Vertragsstaaten kann dieses Abkommen durch schriftliche, an den anderen Staat zu richtende Notifikation aufkündigen. Die Aufkündigung wird ein Jahr nach dem Zeitpunkt, an dem sie notifiziert wurde, wirksam.

Artikel 15

Jede Streitigkeit hinsichtlich der Auslegung oder der Anwendung des vorliegenden Abkommens, die zwischen den Vertragsstaaten entstehen könnte, ist auf diplomatischem Wege beizulegen.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten der beiden Staaten dieses Abkommen unterschrieben und mit ihren Siegeln versehen.

GESCHEHEN zu Brüssel, am 16. VII. 1969, in dreifacher Ausfertigung, in deutscher, französischer und niederländischer Sprache, wobei die drei Texte gleichermaßen authentisch sind.

Für die Republik Österreich:
K. Farbowsky

Für das Königreich Belgien:
P. Harmel

cordats et sursis demandés après cette date.

Article 13

(1) La présente Convention sera ratifiée. L'échange des instruments de ratification aura lieu le plus tôt possible à Vienne.

(2) La présente Convention entrera en vigueur le sixantième jour qui suivra l'échange des instruments de ratification.

Article 14

Chacun des Etats Contractants pourra dénoncer la présente Convention par notification écrite à l'autre Etat. La dénonciation prendra effet un an après la date à laquelle elle aura été notifiée.

Article 15

Tout différend quant à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention qui pourrait s'élever entre les Etats Contractants sera réglé par la voie diplomatique.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

FAIT à Bruxelles, le 16. VII. 1969, en triple exemplaire, en langues française, néerlandaise et allemande, les trois textes faisant également foi.

Pour la République d'Autriche:
K. Farbowsky

Pour le Royaume de Belgique:
P. Harmel

gesproken, en op het akkoord en de opschorting van betaling die na die dag worden aangevraagd.

Artikel 13

(1) Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd. De uitwisseling van de akten van bekrachtiging zal zo spoedig mogelijk te Wenen plaatshebben.

(2) Deze Overeenkomst treedt in werking op de zestigste dag na die waarop de akten van bekrachtiging zijn uitgewisseld.

Artikel 14

Ieder van de Overeenkomstsluitende Staten kan deze Overeenkomst opzeggen door schriftelijke kennisgeving aan de andere Staat. De opzegging heeft uitwerking één jaar na de datum waarop de kennisgeving is geschied.

Artikel 15

Ieder geschil ten aanzien van de interpretatie of de toepassing van deze Overeenkomst dat tussen de Overeenkomstsluitende Staten mocht ontstaan, wordt langs diplomatieke weg geregeld.

TEN BLIJKE WAARVAN de Gevolmachtigden van beide Staten deze Overeenkomst hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

GEDAAN te Brussel, op 16. VII. 1969, in drie exemplaren, in de Nederlandse, de Franse en de Duitse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Republiek Oostenrijk:
K. Farbowsky

Voor het Koninkrijk België:
P. Harmel

Zusatzprotokoll zum Abkommen vom 16. 7. 1969 zwischen der Republik Österreich und dem Königreich Belgien über Konkurs, Ausgleich und Zahlungsaufschub

Die Vertragsstaaten des am 16. Juli 1969 in Brüssel unterzeichneten Abkommens zwischen der Republik Österreich und dem Königreich Belgien über Konkurs, Ausgleich und Zahlungsaufschub, nachstehend als „das Abkommen“ bezeichnet, haben folgendes vereinbart:

Artikel I

Die Bestimmungen des Abkommens sind auf den Konkurs und den Ausgleich von Versicherungsgesellschaften sowie den solchen Gesellschaften eingeräumten Zahlungsaufschub nicht anzuwenden.

Artikel II

Dieses Protokoll bildet einen integrierenden Teil des Abkommens.

ZU URKUND DESSEN haben die hiezu ordnungsgemäß Bevollmächtigten dieses Protokoll unterschrieben und mit ihren Siegeln versehen.

GESCHEHEN zu Brüssel, am 13. Juni 1973, in zwei Urschriften in deutscher, französischer und niederländischer Sprache, wobei die drei Texte gleichermaßen verbindlich sind.

Für die Republik Österreich:

Dr. Kurt Farbowsky m. p.

Für das Königreich Belgien:

R. van Elslande m. p.

Protocole Additionnel à la Convention du 16. 7. 1969 entre la République d'Autriche et le Royaume de Belgique sur la faillite, le concordat et le sursis de paiement

Les Parties Contractantes à la Convention entre la République d'Autriche et le Royaume de Belgique sur la faillite, le concordat et le sursis de paiement, signée à Bruxelles le 16 juillet 1969, dénommée ci-après « la Convention » sont convenues de ce qui suit:

Article I

Les dispositions de la Convention ne sont pas applicables ni à la faillite ni au concordat des sociétés d'assurances ni au sursis de paiement accordé à ces sociétés.

Article II

Le présent Protocole fait partie intégrante de la Convention.

EN FOI DE QUOI les plénipotentiaires, dûment désignés à cet effet, ont signé le présent Protocole et y ont apposé leurs sceaux.

FAIT à Bruxelles, le 13 juin 1973, en deux originaux, en langues française, allemande et néerlandaise, les trois textes faisant également foi.

Pour la République d'Autriche:

Dr. Kurt Farbowsky m. p.

Pour le Royaume de Belgique:

R. van Elslande m. p.

Aanvullend Protokol bij de Overeenkomst van 16. 7. 1969 tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk betreffende het faillissement, het akkoord en de opschorting van betaling

De Overeenkomstluitende Partijen bij de Overeenkomst tussen de Republiek Oostenrijk en het Koninkrijk België betreffende het faillissement, het akkoord en de opschorting van betaling, ondertekend te Brussel op 16 juli 1969, hierna „de Overeenkomst“ genoemd, hebben overeenstemming bereikt omtrent het volgende:

Artikel I

De bepalingen van de Overeenkomst zijn niet toepasselijk op het faillissement en het akkoord van verzekeringsmaatschappijen noch op de opschorting van betaling aan deze maatschappijen toegekend.

Artikel II

Dit Protokol maakt een integrerend deel uit van de Overeenkomst.

TEN BLIJKE WAARVAN de gevolmachtigden, te dien einde behoorlijk aangewezen, dit Protokol hebben ondertekend en daaraan hun zegel hebben gehecht.

GEDAAN te Brussel, op 13. juni 1973, in twee originelen in de Nederlandse, de Franse en de Duitse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Republiek Oostenrijk:

Dr. Kurt Farbowsky m. p.

Voor het Koninkrijk België:

R. van Elslande m. p.

Die von dem gemäß Artikel 64 des Bundes-Verfassungsgesetzes die Funktionen des Bundespräsidenten ausübenden Bundeskanzler unterzeichnete und vom Vizekanzler gegengezeichnete Ratifikationsurkunde wurde am 12. Juni 1975 ausgetauscht; das Abkommen tritt gemäß seinem Art. 13 Abs. 2 am 11. August 1975 in Kraft.

Kreisky

BUNDESGESETZBLATT

FÜR DIE REPUBLIK ÖSTERREICH

Der **Bezugspreis** des Bundesgesetzblattes für die Republik Österreich beträgt vorbehaltlich allfälliger Preiserhöhungen infolge unvorhergesehener Steigerung der Herstellungskosten bis zu einem Jahresumfang von 2000 Seiten S 391·20, inklusive 8% Umsatzsteuer, für Inlands- und S 468.— für Auslandsabonnements. Für den Fall, daß dieser Umfang überschritten wird, bleibt für den Mehrumfang eine entsprechende Neuberechnung vorbehalten. Der Bezugspreis kann auch in zwei gleichen Teilbeträgen zum 1. Jänner und 1. Juli entrichtet werden.

Einzelne Stücke des Bundesgesetzblattes sind erhältlich gegen Entrichtung des Verkaufspreises von 65 g inklusive 8% Umsatzsteuer für das Blatt = 2 Seiten, jedoch mindestens S 2·15 inklusive 8% Umsatzsteuer für das Stück, in der Österreichischen Staatsdruckerei — Wiener Zeitung, 1037 Wien, Rennweg 12 a, Tel. 72 61 51, sowie bei der Manz'schen Verlags- und Universitätsbuchhandlung, 1010 Wien, Kohlmarkt 16, Tel. 63 17 85.

Bezugsanmeldungen werden von der Abonnementstelle der Österreichischen Staatsdruckerei — Wiener Zeitung, 1037 Wien, Rennweg 12 a, entgegengenommen.

Als Bezugsanmeldung gilt auch die Überweisung des Bezugspreises oder seines ersten Teilbetrages auf das Postscheckkonto Wien Nr. 5780.002. Die Bezugsanmeldung gilt bis zu einem allfälligen schriftlichen Widerruf. Der Widerruf ist nur mit Wirkung für das Ende des Kalenderjahres möglich. Er muß, um wirksam zu sein, spätestens am 15. Dezember bei der Abonnementstelle der Österreichischen Staatsdruckerei — Wiener Zeitung, 1037 Wien, Rennweg 12 a, einlangen.

Die **Zustellung** des Bundesgesetzblattes erfolgt erst nach Entrichtung des Bezugspreises. Die Bezieher werden, um keine Verzögerung in der Zustellung eintreten zu lassen, eingeladen, den Bezugspreis umgehend zu überweisen.

Ersätze für abgängige oder mangelhaft zugekommene Stücke des Bundesgesetzblattes sind binnen drei Monaten nach dem Erscheinen unmittelbar bei der Abonnementstelle der Österreichischen Staatsdruckerei — Wiener Zeitung, 1037 Wien, Rennweg 12 a, anzufordern. Nach Ablauf dieses Zeitraumes werden Stücke des Bundesgesetzblattes ausnahmslos nur gegen Entrichtung des Verkaufspreises abgegeben.